

REGULAMENTUL CONSILIULUI(CEE) NR. 574/72

din 21 martie 1972

**pentru stabilirea modalităților de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71
privind aplicarea regimurilor de securitate socială lucrătorilor salariați, lucrătorilor independenți
și membrilor familiilor acestora care se deplasează în interiorul Comunității**

(Versiune 01972R0574-20060428 fără Anexe)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene și, în special, articolele 51 și 235 ale acestuia,
având în vedere Regulamentul (CEE) nr.1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială lucrătorilor salariați, lucrătorilor independenți și familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în special articolul 98,
având în vedere propunerea Comisiei,
având în vedere avizul Parlamentului,
având în vedere avizul Comitetului Economic și Social,

întrucât este necesar să se stabilească procedura de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 adaptată la regulile de fond și la experiența dobândită în aplicarea acestor texte de-a lungul anilor;

întrucât este necesar, în mod special, să se precizeze autoritățile și instituțiile competente din fiecare Stat membru, precum și organismele de legătură abilitate să comunice între ele, în mod direct;

întrucât este necesar să se precizeze documentele care trebuie furnizate și completate de către persoana în cauză pentru a beneficia de prestații;

întrucât este necesar să se precizeze în detaliu modalitățile de aplicare a prevederilor Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 referitoare la determinarea legislației aplicabile, precum și a prevederilor referitoare la diferitele categorii de prestații;

întrucât este necesar, de asemenea, să se precizeze condițiile de rambursare a prestațiilor acordate de instituția unui Stat membru în numele instituției altui Stat membru, precum și atribuțiile Comisiei de conturi;

întrucât este necesar să se stabilească modalitățile de aplicare pentru procedura ce trebuie urmată în vederea conversiei monedelor în cadrul sistemului monetar european;

întrucât este necesar, pentru a facilita comunicarea între autoritățile și instituțiile Statelor membre, să se prevadă posibilitatea procesării electronice a datelor relevante pentru aplicarea Regulamentului (CEE) nr. 1408/71;

întrucât este necesar să se prevadă posibilitatea de a modifica Anexele 1, 4, 5, 6, 7 și 8 ale Regulamentului (CEE) nr. 574/72 printr-un regulament adoptat de Comisie la cererea Statului sau Statelor membre respective, sau a autorităților lor competente și după avizul Comisiei administrative; întrucât, în fapt, modificarea acestor anexe nu vizează decât încorporarea într-un instrument comunitar a deciziilor adoptate de Statele membre în cauză, sau de autoritățile lor competente,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentului regulament:

- (a) prin „Regulament” se înțelege Regulamentul (CEE) nr. 1408/71;
- (b) prin „Regulament de aplicare” se înțelege prezentul regulament;
- (c) definițiile prevăzute la articolul 1 din Regulament au înțelesul atribuit în articolul respectiv.

Articolul 2

Modele de formulare tipărite. Informații despre legislații. Instrucțiuni

(1) Modelele documentelor necesare pentru aplicarea Regulamentului și a Regulamentului de aplicare se elaborează de către Comisia administrativă.

Aceste documente pot fi transmise între instituții, atât pe suport de hârtie sau în alte forme, cât și prin mijloace ale serviciilor telematice (schimburi informatice de date și informații la distanță), ca mesaje electronice standardizate în concordanță cu prevederile Titlului VIa. Schimbul de informații prin mijloace ale serviciilor telematice vor face obiectul acordurilor dintre autoritățile competente sau organismele desemnate de autoritățile competente ale statelor membre trimitătoare și cele ale statelor membre primitoare.

(2) În sprijinul autorităților competente a fiecărui stat membru, Comisia administrativă poate aduna informații corespunzătoare prevederilor care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament.

(3) Comisia administrativă întocmește instrucțiuni pentru informarea persoanelor interesate privind drepturile acestora și formalitățile administrative ce trebuie îndeplinite în vederea exercitării acestor drepturi.

Înainte de întocmirea acestor materiale orientative se consultă Comitetul consultativ.

Articolul 3 (7)

Organisme de legătură. Comunicarea între instituții și între beneficiari și instituții

(1) Autoritățile competente pot desemna organisme de legătură care pot comunica direct între ele.

(2) Orice instituție a unui stat membru, precum și orice persoană care își are reședința sau ședere temporară pe teritoriul unui stat membru se poate adresa instituției altui stat membru, fie direct, fie prin intermediul organismelor de legătură.

(3) Deciziile și alte documente emise de o instituție a unui stat membru și care privesc persoane care își au reședința sau ședere temporară pe teritoriul altui stat membru, le pot fi comunicate direct prin scrisoare înregistrată cu confirmare de primire.

Articolul 4 (9)

Anexe

(1) Autoritatea competentă sau autoritățile competente din fiecare stat membru sunt prevăzute în Anexa 1.

(2) Instituțiile competente din fiecare stat membru sunt prevăzute în Anexa 2.

(3) Instituțiile de la locul de reședință și instituțiile de la locul de ședere temporară din fiecare stat membru sunt prevăzute în Anexa 3.

(4) Organismele de legătură, desemnate în temeiul articolului 3 (1) din Regulamentul de aplicare, sunt prevăzute în Anexa 4.

(5) Dispozițiile prevăzute la articolul 5, articolul 53 (3), articolul 104, articolul 105 (2), articolul 116 și articolul 121 din Regulamentul de aplicare sunt prevăzute în Anexa 5.

(6) Procedura privind plata prestațiilor stabilită de instituțiile responsabile pentru plăți din fiecare stat membru, în conformitate cu dispozițiile articolului 53 (1) din Regulamentul de aplicare, este prevăzută în Anexa 6.

(7) Denumirea și sediul băncilor prevăzute la articolul 55(1) din Regulamentul de aplicare sunt prevăzute în Anexa 7.

(8) Statele membre cărora li se aplică prevederile articolului 10a (1) (d) din Regulamentul de aplicare, în relațiile dintre ele, sunt prevăzute în Anexa 8.

(9) Regimurile ce trebuie luate în considerare în cazul în care se calculează costul mediu anual al prestațiilor în natură, în conformitate cu dispozițiile articolului 94 (3) (a) și articolului 95 (3) (a) din Regulamentul de aplicare, sunt prevăzute în Anexa 9.

(10) Anexa 10 prevede instituțiile sau organismele desemnate de autoritățile competente, în special în baza următoarelor prevederi:

- a) Regulament: articolul 14 c, articolul 14 d (3) și 17;

b) Regulament de aplicare: articolul 6 (1), articolul 8, articolul 10b, articolul 11 (1), articolul 11a (1), articolul 12a, articolul 13 paragrafele (2) și (3), articolul 14 paragrafele (1), (2) și (3), articolul 38 (1), articolul 70 (1), articolul 80 (2), articolul 81, articolul 82 (2), articolul 85 (2), articolul 86 (2), articolul 89 (1), articolul 91 (2), articolul 102 (2), articolul 109, articolul 110, articolul 113 (2).

TITLUL II

APLICAREA DISPOZIȚIILOR GENERALE ALE REGULAMENTULUI

Aplicarea articolelor 6 și 7 din Regulament

Articolul 5

Înlocuirea prin Regulamentul de aplicare a aranjamentelor privind aplicarea convențiilor

Dispozițiile Regulamentului de aplicare le înlocuiesc pe cele ale aranjamentelor privind aplicarea convențiilor menționate la articolul 6 din Regulament; ele înlocuiesc, de asemenea, prevederile privind aplicarea dispozițiilor convențiilor menționate la articolul 7(2)(c) din Regulament, în măsura în care acestea nu sunt menționate în Anexa 5.

Aplicarea articolului 9 din Regulament

Articolul 6

Admiterea la asigurarea voluntară sau facultativă continuă

(1) În cazul în care, având în vedere dispozițiile articolelor 9 și 15 (3) din Regulament, o persoană îndeplinește condițiile cerute pentru admiterea la asigurarea voluntară sau facultativă continuă în caz de invaliditate, bătrânețe și deces (pensii) în mai multe regimuri, conform legislației unui stat membru și dacă nu a făcut obiectul unei asigurări obligatorii, potrivit unuia dintre aceste regimuri, în virtutea ultimului loc de muncă sau a ultimei activități independente desfășurate, aceasta poate, conform dispozițiilor menționate anterior, să fie admisă în regimul de asigurare voluntară sau facultativă continuă reglementat de legislația statului membru respectiv sau în lipsa acestuia într-un regim la alegere.

(2) Pentru a beneficia de dispozițiile articolului 9 (2) din Regulament, o persoană este obligată să prezinte instituției statului membru respectiv, un atestat cu privire la perioadele de asigurare sau perioadele de reședință realizate conform legislației oricărui alt stat membru. Acest atestat se eliberează, la cererea persoanei în cauză, de către instituția sau instituțiile care aplică legislația conform căreia aceasta a realizat perioadele respective.

Aplicarea articolului 12 din Regulament

Articolul 7 (11)

Reguli generale de aplicare a dispozițiilor privind prevenirea cumulului de prestații

(1) În cazul în care prestațiile acordate potrivit legislației a două sau mai multe state membre sunt condiționate de reducerea, suspendarea sau retragerea prin reciprocitate a cuantumurilor ce nu ar fi plătite în cazul aplicării stricte a prevederilor privind reducerea, suspendarea sau retragerea, potrivit legislației statelor membre respective, sunt împărțite la numărul prestațiilor supuse reducerii, suspendării sau retragerii.

(2) Pentru aplicarea articolului 12 paragrafele (2), (3) și (4), articolului 46a, articolului 46b și articolului 46c din Regulament, instituțiile competente interesate își vor furniza una celeilalte, la cerere, toate informațiile adecvate.

Articolul 8 (5)

Reguli aplicabile în cazul cumulului de drepturi pentru prestațiile de boală sau de maternitate în temeiul legislației mai multor state membre

(1) Dacă un lucrător salariat sau un lucrător independent sau un membru de familie al acestuia are dreptul să solicite acordarea de indemnizații de maternitate în temeiul legislației a două sau mai multe state membre, aceste indemnizații se acordă exclusiv în temeiul legislației statului membru pe al cărui teritoriu a avut loc nașterea sau, dacă nașterea nu a avut loc pe teritoriul unuia dintre aceste state membre, exclusiv în temeiul legislației statului membru la care a fost supus ultima dată lucrătorul salariat sau lucrătorul independent.

(2) Dacă un lucrător salariat sau un lucrător independent este îndreptățit să solicite prestații de boală potrivit legislației Irlandei și a Regatului Unit pentru aceeași perioadă de incapacitate de muncă, acele prestații vor fi acordate exclusiv conform legislației statului membru la care a fost supus ultima dată lucrătorul salariat sau lucrătorul independent.

(3) În cazurile prevăzute la articolul 14c (b) și 14f din Regulament, atunci când persoana în cauză sau un membru al familiei sale este îndreptățit să solicite prestații în natură pentru boală sau maternitate potrivit celor două legislații în cauză, următoarele reguli vor deveni aplicabile:

- a) Dacă cel puțin una dintre legislații stipulează că prestațiile vor fi acordate sub forma unei rambursări către persoana îndreptățită la prestație, aceasta va intra în responsabilitatea exclusivă a instituției statului membru pe al cărui teritoriu prestațiile au fost acordate.
- b) Dacă prestațiile au fost acordate pe teritoriul unui stat membru, altul decât cele două state membre în cauză, acestea vor cădea în exclusivă responsabilitate a instituției statului membru la a cărui legislație este supusă persoana în cauză potrivit locului unde își realizează veniturile din activitatea desfășurată.

Articolul 8a

Reguli aplicabile în cazul cumulului de drepturi la prestații de boală, prestații pentru accidente de muncă și boli profesionale conform legislației grecești și legislației unuia sau mai multor alte state membre

Dacă pe parcursul aceleiași perioade un lucrător salariat sau un lucrător independent sau un membru al familiei sale este îndreptățit să solicite prestații de boală, prestații pentru accidente de muncă și boli profesionale, conform legislației grecești și legislației unuia sau mai multor state membre, aceste prestații vor fi acordate exclusiv potrivit legislației la care a fost supusă ultima dată persoana în cauză.

Articolul 9 (5)

Reguli aplicabile în cazul cumulului de drepturi la ajutoare de deces în temeiul legislației mai multor state membre

(1) În cazul în care decesul survine pe teritoriul unui stat membru, se păstrează numai dreptul la ajutor de deces dobândit în temeiul legislației aceluși stat membru, în timp ce dreptul dobândit în temeiul legislației oricărui alt stat membru încetează.

(2) În cazul în care decesul survine pe teritoriul unui stat membru, atunci când dreptul la ajutor de deces a fost dobândit în temeiul legislației a două sau mai multe state membre, sau în cazul în care decesul survine în afara teritoriului statului membru și dreptul menționat anterior a fost dobândit în temeiul legislației a două sau mai multe state membre, se păstrează numai dreptul dobândit conform legislației statului membru la care a fost supusă ultima dată persoana decedată, în timp ce dreptul dobândit în temeiul legislației oricărui alt stat membru se încetează.

(3) Prin derogare de la paragrafele (1) și (2), în cazurile prevăzute la articolele 14c (b) sau 14f din Regulament, orice drept la ajutor de deces acordat potrivit legislației statului membru în cauză va fi menținut.

Articolul 9a

Reguli aplicabile în cazul cumulului de drepturi la prestațiile de șomaj

Dacă un lucrător salariat sau un lucrător independent, îndreptățit la prestații de șomaj potrivit legislației unui stat membru la care a fost supus pe parcursul ultimei sale angajări sau a desfășurării ultimei activități independente, conform articolului 69 din Regulament, se deplasează în Grecia unde este, de asemenea, îndreptățit la prestații de șomaj în baza unei perioade de asigurare, de angajare sau de desfășurare a unei activități independente realizate anterior potrivit legislației grecești, dreptul la prestații conform legislației grecești va fi suspendat pentru perioada prevăzută la articolul 69 (1) (c) din Regulament.

Articolul 10 (12) (13)

Reguli aplicabile în cazul cumulului de drepturi la prestații sau alocații familiale pentru lucrătorii salariați sau lucrătorii independenți

(1) (a) Dreptul la prestații sau alocații familiale în conformitate cu prevederile legislației unui stat membru va fi suspendat atunci când pe parcursul aceleiași perioade și pentru același membru de familie, prestațiile sunt acordate numai potrivit îndeplinirii prevederilor din legislația națională a altui stat membru sau în aplicarea articolelor 73, 74, 77 sau 78 din Regulament, până la nivelul însumării acelor prestații, pentru situația în care obținerea dreptului la asemenea prestații sau alocații nu este condiționată de existența unei asigurări, desfășurarea unei activități salariate sau independente.

(b) Cu toate acestea, în situația exercitării unei activități profesionale sau comerciale pe teritoriul primului stat membru:

(i) în cazul prestațiilor datorate, fie numai în baza legislației naționale a altui stat membru, fie potrivit prevederilor articolelor 73 sau 74 din Regulament, persoanei îndreptățite la prestații familiale sau persoanei îndreptățite la plata acestora, dreptul la prestații familiale datorate fie numai în baza legislației naționale a altui stat membru, fie potrivit prevederilor acestor articole, se suspendă până la concurența cuantumului prestațiilor prevăzute de legislația statului membru pe al cărui teritoriu își are reședința membrul de familie. Costul prestațiilor plătite de statul membru pe al cărui teritoriu membrul de familie își are reședința este suportat de către acest stat membru.

(ii) în cazul în care acordarea prestațiilor persoanei îndreptățite la aceste prestații sau persoanei căreia trebuie să i se facă plata, se realizează conform fie numai legislației naționale a altui stat membru, fie potrivit prevederilor articolelor 77 sau 78 din Regulament, dreptul la aceste prestații familiale sau alocații familiale datorate potrivit, fie numai legislației naționale a aceluși alt stat membru sau în aplicarea respectivelor articole, se suspendă; în acest caz, persoana în cauză va avea dreptul la prestații sau alocații familiale din partea statului membru pe al cărui teritoriu își are reședința copiii, costul fiind suportat de acest stat membru, și după caz, la prestații, altele decât alocațiile familiale, prevăzute la articolele 77 sau 78 din Regulament, costul fiind suportat de către statul competent definit conform acestor articole.

(2) Dacă un lucrător salariat supus legislației unui stat membru are dreptul la alocații familiale potrivit perioadelor de asigurare sau de angajare realizate anterior conform legislației grecești, acest drept va fi suspendat în cazul în care, pe parcursul aceleiași perioade sau pentru același membru de familie, prestațiile sau alocațiile familiale sunt datorate în baza legislației primului stat membru potrivit prevederilor articolelor 73 și 74 din Regulament, până la nivelul cuantumului acestor prestații.

(3) În cazul în care prestațiile familiale sunt datorate, potrivit aceleiași perioade și pentru același membru de familie, din partea a două state membre conform prevederilor articolelor 73 și/sau 74 din Regulament, instituția competentă a statului membru a cărui legislație prevede nivelul cel mai ridicat al prestației va plăti cuantumul întreg al respectivei

prestații și jumătate din această sumă va fi rambursată de către instituția competentă a celui alt stat membru, până la limita cuantumului prevăzut de legislația acestui din urmă stat membru.

Articolul 10a (8)

Reguli aplicabile în cazul în care lucrătorul salariat sau lucrătorul independent este supus succesiv legislației mai multor state membre, în cursul aceleiași perioade sau părți ale unei perioade

În cazul în care un lucrător salariat sau un lucrător independent este supus succesiv legislației a două state membre pe parcursul perioadei care separă două date de plată a prestațiilor familiale, așa cum este prevăzut de legislația unuia sau ambelor state membre în cauză, se vor aplica următoarele reguli:

- (a) Prestațiile familiale pe care persoana în cauză le poate solicita în virtutea faptului că este supusă legislației fiecăruia dintre aceste state vor fi în concordanță cu numărul prestațiilor zilnice acordate potrivit legislației relevante. În cazul în care legislația nu prevede prestații zilnice, prestațiile familiale vor fi acordate proporțional cu perioada de timp, pe parcursul căreia persoana în cauză s-a aflat sub incidența legislației fiecăruia dintre statele membre, în corelație cu perioada stabilită de legislația în cauză.
- (b) În cazul în care prestațiile familiale au fost acordate de o instituție pe parcursul unei perioade când ar fi trebuit acordate de o altă instituție se efectuează o decontare între instituțiile respective.
- (c) În sensul dispozițiilor literelor (a) și (b), în cazul în care perioadele de angajare în muncă sau de activitate independentă realizate conform legislației unui stat membru sunt exprimate în unități diferite de cele folosite în calcularea prestațiilor familiale în temeiul legislației altui stat membru la care a fost, de asemenea, supus lucrătorul pe parcursul aceleiași perioade de timp, conversia se efectuează în conformitate cu dispozițiile articolului 15 (3) din Regulamentul de aplicare.
- (d) prin derogare de la dispozițiile literei (a), în cadrul relațiilor dintre statele membre menționate în Anexa 8 a Regulamentului de aplicare, instituția care suportă costurile prestațiilor familiale ca urmare a primei activități salariate sau independente desfășurată pe parcursul perioadei respective, suportă costurile acestora pe întreaga perioadă în curs.

TITLUL III

APLICAREA DISPOZIȚIILOR REGULAMENTULUI PRIVIND DETERMINAREA LEGISLAȚIEI APLICABILE

Aplicarea articolelor 13 - 17 din Regulament

Articolul 10b (9)

Formalități în conformitate cu articolul 13 (2) (f) din Regulament

Coordonatele și condițiile pe baza cărora legislația unui stat membru încetează să mai fie aplicabilă unei persoane potrivit articolului 13 (2) (f) din Regulament vor fi determinate în concordanță cu acea legislație. Instituția desemnată de autoritatea competentă a statului membru a cărui legislație devine aplicabilă persoanei în cauză depune cererea/înscrisura la instituția desemnată de autoritatea competentă a statului membru anterior, solicitând specificarea acestei date.

Articolul 10c

Formalități stabilite pentru cazul aplicării articolului 13 (2) (d) a Regulamentului pentru funcționarii publici și persoanele asimilate acestora

Pentru aplicarea articolului 13 (2) (d), instituția desemnată de autoritatea competentă a statului membru a cărui legislație este aplicabilă emite un certificat care atestă că respectivul funcționar public sau persoana asimilată acestuia se supune legislației sale.

Articolul 11

Formalități în cazul detașării unui lucrător salariat în baza articolelor 14 (1) și 14b (1) din Regulament și în cazul acordurilor încheiate potrivit articolului 17 din Regulament

(1) Instituția desemnată de autoritatea competentă a statului membru a cărui legislație rămâne aplicabilă, eliberează un certificat care atestă că un lucrător salariat rămâne supus în continuare acelei legislații până la o dată specificată:

- (a) la solicitarea lucrătorului salariat sau a angajatorului său pentru cazurile prevăzute la articolele 14 (1) și 14b (1) din Regulament;
- (b) în cazurile pentru care se aplică articolul 17 din Regulament.

(2) Consimțământul prevăzut la articolele 14 (1) (b) și 14b (1) din Regulament se solicită de către angajator.

Articolul 11a

Formalități în baza articolelor 14a (1) și 14b (2) din Regulament și în cazul acordurilor încheiate potrivit articolului 17 din Regulament în situația desfășurării activității pe teritoriul unui stat membru, altul decât cel pe care persoana în cauză desfășoară în mod obișnuit o activitate independentă

(1) Instituția desemnată de autoritatea competentă a statului membru a cărui legislație rămâne aplicabilă, eliberează un certificat care atestă că un lucrător independent rămâne supus în continuare acelei legislații până la o dată specificată:

(a) la solicitarea lucrătorului independent pentru cazurile prevăzute la articolele 14a (1) și 14b (2) din Regulament;

(b) în cazurile pentru care se aplică articolul 17 din Regulament.

(2) Consimțământul prevăzut pentru cazurile reglementate la articolele 14a (1) și 14b (2) din Regulament se solicită de către lucrătorul independent.

Articolul 12

Dispoziții speciale privind afilierea lucrătorilor salariați la regimul de securitate socială german

În cazurile în care, în temeiul articolelor 13 (2) (a), 14 paragrafele (1) și (2) sau 14b (1) din Regulament, sau în conformitate cu un acord încheiat potrivit articolului 17 din Regulament, legislația germană se aplică în cazul unui lucrător salariat al unei întreprinderi sau al unui angajator al cărui sediu sau loc de afaceri nu este situat pe teritoriul german și persoana în cauză nu are o slujbă permanentă pe teritoriul german, această legislație se aplică ca și cum lucrătorul ar fi angajat în muncă la locul său de reședință pe teritoriul german.

Dacă lucrătorul salariat nu își are reședința pe teritoriul german, se aplică legislația germană ca și când lucrătorul ar fi angajat pe un teritoriu pentru care Allgemeine Ortskrankenkasse Bonn (Local General Sickness Fund din Bonn), Bonn, este competentă.

Articolul 12a (5)

Reguli aplicabile persoanelor prevăzute la articolul 14 (2) și (3), articolul 14a (2) până la (4) și articolul 14 c din Regulament care în mod obișnuit desfășoară o activitate salariată sau independentă pe teritoriul a două sau mai multor state membre

Pentru aplicarea prevederilor articolului 14 (2) și (3), articolului 14a (2) până la (4) și articolului 14 c din Regulament, se vor aplica următoarele reguli:

(1) (a) O persoană care în mod obișnuit își desfășoară activitatea pe teritoriul a două sau mai multor state membre sau într-o întreprindere care își are sediul sau locul de afaceri pe teritoriul unui stat membru și care cuprinde frontiera comună a două state membre, sau care este angajat simultan pe teritoriul unui stat membru și desfășoară o activitate independentă pe teritoriul altui stat membru notifică această situație instituției desemnate de autoritatea competentă a statului membru pe teritoriul căruia își are reședința.

(b) În situația în care persoanei nu îi este aplicabilă legislația unui stat membru pe al cărui teritoriu aceasta își are reședința, instituția desemnată de autoritatea competentă a acelui stat membru notifică la rândul său situația instituției desemnate de autoritatea competentă a statului membru a cărui legislație este aplicabilă.

(1) bis. În cazul în care, în concordanță cu articolul 14 (2) (a) din Regulament, o persoană care este membru al personalului navigant al unei întreprinderi internaționale de transport și este supusă legislației statului membru pe al cărui teritoriu se află fie sediul sau locul de afaceri al întreprinderii, fie locul unde își are filiala sau reprezentanța permanentă la care este angajată, fie locul unde își are reședința sau este angajată de manieră preponderentă, instituția desemnată de autoritatea competentă a statului membru în cauză îi eliberează un certificat care atestă că este supusă legislației sale.

(2). (a) În cazul în care, în concordanță cu prevederile articolului 14 (2) (b) (i) sau prima frază a paragrafului (2) al articolului 14a din Regulament, o persoană care este în mod obișnuit angajată sau desfășoară o activitate independentă pe teritoriul a două sau mai multor state membre și care își desfășoară a parte a activității sale pe teritoriul statului membru unde își are reședința este supusă legislației acelui stat membru, instituția desemnată de autoritatea competentă a acelui stat membru emite persoanei în cauză un certificat care atestă că această persoană este supusă legislației sale și trimite o copie instituției desemnate de autoritatea competentă a oricărui alt stat membru:

(i) pe teritoriul căruia persoana în cauză își desfășoară o parte a activității sale, și/sau

(ii) dacă este un lucrător salariat, pe teritoriul căruia își are sediul sau locul de afaceri întreprinderea sau angajatorul la care persoana își desfășoară activitatea.

(b) Ultima instituție trimite, după caz, instituției desemnate de autoritatea competentă a statului membru a cărui legislație este aplicabilă, informația necesară stabilirii contribuțiilor datorate conform legislației, de către angajator sau angajatori și/sau de către persoana în cauză.

(3). (a) În cazul în care, în concordanță cu articolul 14 (3) sau 14a (3) din Regulament, o persoană care desfășoară o activitate salariată pe teritoriul unui stat membru la o întreprindere care își are sediul sau locul de afaceri pe teritoriul altui stat membru și care cuprinde frontiera comună a acestor state, sau care desfășoară o activitate independentă într-o asemenea întreprindere, este supusă legislației statului membru pe al cărui teritoriu întreprinderea își are înregistrat sediul sau locul de afaceri, instituția desemnată de autoritatea competentă a celui din urmă stat membru

emite persoanei în cauză un certificat care atestă că acesta este supus legislației sale și trimite o copie instituției desemnate de autoritatea competentă a oricărui alt stat membru:

(i) pe al cărui teritoriu persoana în cauză desfășoară o activitate salariată sau independentă;

(ii) pe al cărui teritoriu persoana în cauză își are reședința.

(b) Paragraful (2) (b) de mai sus se aplică prin analogie.

(4). (a) În cazul în care, în conformitate cu articolul 14 (2) (b) (ii) din Regulament, un lucrător salariat, care nu își are reședința pe teritoriul nici unuia dintre statele membre în care el își desfășoară activitatea, este supus legislației statului membru pe teritoriul căruia se află sediul sau locul de afaceri al întreprinderii sau angajatorului său, instituția desemnată de autoritatea competentă a ultimului stat membru emite lucrătorului salariat un certificat, care atestă că este supus legislației sale și trimite o copie instituției desemnate de autoritatea competentă a oricărui alt stat membru:

(i) pe al cărui teritoriu lucrătorul salariat își desfășoară o parte a activității sale;

(ii) pe al cărui teritoriu lucrătorul salariat își are reședința.

(b) paragraful (2) (b) de mai sus se aplică prin analogie.

(5). (a) În cazul în care, în conformitate cu prevederile celei de-a doua fraze ale paragrafului (2) al articolului 14a din Regulament, o persoană care în mod obișnuit desfășoară o activitate independentă pe teritoriul a două sau mai multe state membre, dar care nu desfășoară nici o parte a activității sale pe teritoriul statului membru unde își are reședința, este supusă legislației statului membru pe teritoriul căruia își desfășoară activitatea sa principală, instituția desemnată de autoritatea competentă a statului membru pe teritoriul căruia își are reședința informează mai departe instituția desemnată de autoritățile competente ale celorlalte state membre implicate.

(b) Autoritățile competente ale statelor membre implicate sau instituțiile desemnate de aceste autorități competente, de comun acord, vor determina legislația aplicabilă persoanei în cauză, ținând cont de prevederile subparagrafului (d) și, după caz, de prevederile articolului 14a (4) din Regulament, în cadrul unei perioade de până la 6 luni, socotită din ziua în care situația persoanei în cauză a fost notificată uneia dintre instituțiile implicate.

(c) Instituția care administrează legislația determinată ca fiind aplicabilă persoanei în cauză va emite un certificat respectivei persoane prin care se atestă că acea persoană este supusă acelei legislații și trimite o copie mai departe celorlaltor instituții în cauză.

(d) În scopul determinării activității principale a persoanei în cauză, în conformitate cu prevederile celei de a treia fraze a articolului 14a (2) din Regulament, se ține cont, în primul rând și în mod deosebit, de localitatea în care se găsește sediul permanent unde persoana în cauză își desfășoară activitatea. În caz contrar, se ține cont de anumite criterii, cum ar fi natura obișnuită sau durata activității desfășurate, numărul de servicii acordate și veniturile realizate din acele activități.

(e) Instituția în cauză face schimb de informații, necesare pentru determinarea, atât a activității principale a persoanei în cauză, cât și a contribuțiilor datorate conform legislației care a fost determinată ca fiind aplicabilă.

(6). (a) Fără a se aduce atingere dispozițiilor paragrafului (5), și în special a literei (b) a acestuia, dacă o instituție desemnată de autoritatea competentă a statului membru a cărui legislație este aplicabilă potrivit articolului 14a (2) sau (3) din Regulament, stabilește că prevederile paragrafului (4) al articolului menționat se aplică în cazul persoanei în cauză, notifică autoritățile competente ale celorlalte state membre implicate sau instituțiile desemnate de autoritățile respective; în cazul în care se consideră necesar, legislația aplicabilă persoanei în cauză este stabilită de comun acord.

(b) Informațiile la care se face referire în paragraful (2) (b) de mai sus se trimit de către celelalte instituții implicate, instituțiilor desemnate de autoritatea competentă a statului membru a cărui legislație este determinată a fi aplicabilă.

(7). (a) În cazul în care, în conformitate cu articolul 14c (a) din Regulament, o persoană care desfășoară o activitate salariată pe teritoriul unui stat membru și simultan desfășoară o activitate independentă pe teritoriul altui stat membru, este supusă legislației statului membru pe al cărui teritoriu își desfășoară activitatea salariată, instituția desemnată de autoritatea competentă a acestui stat membru emite lucrătorului salariat un certificat prin care se atestă că se supune legislației sale și trimite o copie a acestuia instituției desemnate de către autoritatea competentă a oricărui alt stat membru:

(i) pe al cărui teritoriu acea persoană desfășoară o activitate independentă;

(ii) pe al cărui teritoriu acea persoană își are reședința.

(b) paragraful (2) (b) de mai sus se aplică prin analogie.

(8). În cazul în care, în conformitate cu articolul 14c (b) din Regulament, o persoană care desfășoară o activitate salariată pe teritoriul unui stat membru și simultan desfășoară o activitate independentă pe teritoriul altui stat membru, este supusă legislației a două state membre, prevederile punctelor (1), (2), (3) și (4) sunt aplicabile pentru activitatea salariată desfășurată și prevederile punctelor (1), (2), (3), (5) și (6) sunt aplicabile *mutatis mutandis* (prin analogie) pentru activitatea independentă desfășurată.

Instituțiile desemnate de autoritățile competente a celor două state membre, a căror legislație este determinată ca fiind aplicabilă, se informează reciproc în mod corespunzător.

Articolul 12b

Reguli aplicabile persoanelor prevăzute la articolul 14e sau 14f din Regulament

Prevederile articolelor 12a (1), (2), (3) și (4) se aplică prin analogie acelor persoane vizate de dispozițiile articolelor 14e sau 14f din Regulament. În cazurile vizate de articolul 14f din Regulament, instituțiile desemnate de autoritățile competente ale statelor membre a căror legislație este determinată ca fiind aplicabilă se informează reciproc în mod corespunzător.

Articolul 13

Exercitarea dreptului de opțiune

de către personalul angajat de misiunile diplomatice și oficiile consulare

(1) Dreptul la opțiune prevăzut la articolul 16 (2) din Regulament trebuie exercitat, în primă fază, în cele trei luni următoare datei la care lucrătorul salariat este angajat de misiunea diplomatică sau oficiul consular respectiv, sau a intrat în serviciul personal al funcționarilor misiunii sau oficiului respectiv. Opțiunea produce efecte la data angajării în muncă.

În cazul în care persoana în cauză își exercită din nou dreptul său la opțiune la sfârșitul anului calendaristic, opțiunea produce efecte din prima zi a următorului an calendaristic.

(2) Persoana în cauză care își exercită dreptul la opțiune informează instituția desemnată de autoritatea competentă a statului membru pentru a cărui legislație a optat, notificând în același timp angajatorul său cu privire la aceasta. Instituția menționată anterior transmite aceste informații, în măsura necesară, tuturor celorlalte instituții ale aceluiași stat membru, în conformitate cu directivele emise de autoritatea competentă a aceluși stat membru.

(3) Instituția desemnată de autoritatea competentă a statului membru pentru a cărui legislație a optat persoana în cauză, îi eliberează acesteia un certificat care să ateste că se supune legislației aceluși stat membru pentru perioada în care este angajată de către misiunea diplomatică sau oficiul consular respectiv sau în serviciul personal al funcționarilor acestei misiuni sau oficiu.

(4) Dacă persoana în cauză optează pentru aplicarea legislației germane, dispozițiile acestei legislații sunt aplicate ca și cum acel lucrător ar fi fost angajat în localitatea în care guvernul german își are sediul. Autoritatea competentă desemnează instituția de asigurări de boală competentă.

Articolul 14

Exercitarea dreptului de opțiune de către personalul auxiliar al Comunităților Europene

(1) Dreptul de opțiune prevăzut la articolul 16 (3) din Regulament trebuie exercitat în momentul în care se încheie contractul de angajare în muncă. Autoritatea împuternicită să încheie acest contract informează instituția desemnată de autoritatea competentă a statului membru pentru a cărui legislație a optat personalul auxiliar. Instituția menționată anterior informează, în măsura necesară, toate celelalte instituții ale aceluiași stat membru.

(2) Instituția desemnată de autoritatea competentă a statului membru pentru a cărui legislație a optat personalul auxiliar, eliberează un certificat care să ateste că acesta se supune legislației aceluși stat membru în perioada în care acesta este angajat de Comunitățile Europene, în calitate de personal auxiliar.

(3) Autoritățile competente ale statelor membre desemnează, în cazul în care este necesar, instituțiile competente în ceea ce privește membrii personalului auxiliar al Comunităților Europene.

(4) În cazul în care un membru al personalului auxiliar angajat pe teritoriul unui stat membru, altul decât Germania, optează pentru aplicarea legislației germane, dispozițiile acelei legislații se aplică ca și cum acel membru al personalului auxiliar ar fi angajat în localitatea în care guvernul german își are sediul. Autoritatea competentă desemnează instituția de asigurări de boală competentă.

TITLUL IV

APLICAREA DISPOZIȚIILOR REGULAMENTULUI SPECIFICE DIFERITELOR CATEGORII DE PRESTAȚII

CAPITOLUL 1

REGULI GENERALE PRIVIND TOTALIZAREA PERIOADELOR

Articolul 15 A (5) (11)

(1) În cazurile prevăzute la articolul 18 (1), articolul 38, articolul 45 paragrafele (1) și (3), articolul 64 și articolul 67 paragrafele (1) și (2) din Regulament, totalizarea perioadelor se efectuează în conformitate cu următoarele reguli:

(a) la perioadele de asigurare sau de reședință realizate conform legislației unui stat membru se adaugă perioadele de asigurare sau de reședință realizate conform legislației oricărui alt stat membru, în măsura în care este necesar să se recurgă la aceasta pentru a suplimenta perioadele de asigurare sau de reședință realizate conform legislației primului stat membru, în vederea dobândirii, păstrării sau recuperării dreptului la prestații, cu condiția ca aceste perioade de asigurare sau de reședință să nu se suprapună. În cazul în care prestațiile pentru invaliditate, bătrânețe sau deces (pensii) urmează să fie acordate de instituțiile din două sau mai multe state membre, conform dispozițiilor articolului 46 (2) din Regulament, fiecare dintre instituțiile respective efectuează o totalizare separată, luând în considerare totalul perioadelor de asigurare sau reședință realizate de

lucrătorul salariat sau de lucrătorul independent conform legislațiilor tuturor statelor membre cărora acesta s-a supus, fără a aduce atingere, după caz, dispozițiilor articolului 45 paragrafele (2) și (3) și articolului 47 (1) (a) din Regulament. Totuși, în cazurile la care se face referire în articolele 14c (b) sau 14f din Regulament, instituțiile mai sus menționate iau în considerare pentru acordarea prestațiilor și perioadele de asigurare sau de reședință realizate în baza unui regim de asigurare obligatoriu potrivit legislației statelor membre în cauză și care se suprapun.

- (b) în cazul în care o perioadă de asigurare sau de reședință realizată în temeiul unei asigurări obligatorii, conform legislației unui stat membru, coincide cu o perioadă de asigurare realizată în temeiul unei asigurări voluntare sau opționale continue, conform legislației altui stat membru, se iau în considerare numai perioadele realizate potrivit asigurării obligatorii;
 - (c) în cazul în care o perioadă de asigurare sau de reședință, alta decât o perioadă asimilată realizată conform legislației unui stat membru, coincide cu o perioadă asimilată în temeiul legislației altui stat membru, se ia în considerare numai acea perioadă care nu coincide cu perioada asimilată;
 - (d) orice perioadă asimilată în temeiul legislațiilor a două sau mai multor state membre, se ia în considerare numai de către instituția statului membru a cărui legislație i se aplică obligatoriu asiguratului înainte de perioada menționată anterior; în cazul în care asiguratul nu a fost supus obligatoriu legislației unui stat membru înainte de perioada menționată anterior, aceasta se ia în considerare de instituția statului membru a cărui legislație i se aplică obligatoriu asiguratului pentru prima dată după perioada menționată anterior;
 - (e) în cazul în care nu este posibilă stabilirea exactă a perioadei de timp în care anumite perioade de asigurare sau de reședință au fost realizate conform legislației unui stat membru, se presupune că aceste perioade nu se suprapun cu perioadele de asigurare sau de reședință realizate conform legislației altui stat membru și, dacă este util, se iau în considerare;
 - (f) în cazul în care, conform legislației unui stat membru, anumite perioade de asigurare sau de reședință se iau în considerare numai dacă au fost realizate într-un termen determinat, instituția care aplică această legislație:
 - (i) ia în considerare perioadele de asigurare sau de reședință realizate conform legislației altui stat membru, numai dacă acestea au fost realizate în termenul menționat anterior; sau
 - (ii) prelungeste acest termen cu durata perioadelor de asigurare sau de reședință realizate în întregime sau parțial, în termenul menționat anterior, conform legislației altui stat membru, în cazul în care perioadele de asigurare sau de reședință respective, conform legislației celui de-al doilea stat membru, produc numai suspendarea termenului în care trebuie realizate perioadele de asigurare sau de reședință.
- (2) Perioadele de asigurare sau de reședință realizate conform legislației unui stat membru care nu sunt cuprinse în sfera de aplicare a Regulamentului, dar care sunt luate în considerare în temeiul legislației aceluși stat membru pentru care Regulamentul se aplică, se consideră perioade de asigurare sau de reședință ce trebuie luate în considerare în vederea totalizării.
- (3) Atunci când perioadele de asigurare realizate conform legislației unui stat membru sunt exprimate în unități diferite de cele utilizate de legislația altui stat membru, conversia necesară în vederea totalizării se efectuează conform următoarelor reguli:
- (a) Când persoana în cauză este lucrător salariat care a fost supus sistemului săptămânii de șase zile sau când aceasta este lucrător independent:
 - (i) o zi este echivalentă cu opt ore și viceversa;
 - (ii) șase zile sunt echivalente cu o săptămână și viceversa;
 - (iii) douăzeci și șase de zile sunt echivalente cu o lună și viceversa;
 - (iv) trei luni sau treisprezece săptămâni sau șaptezeci și opt de zile sunt echivalente cu un trimestru și viceversa;
 - (v) pentru conversia săptămânilor în luni și viceversa, săptămânile și lunile se transformă în zile;
 - (vi) aplicarea regulilor precedente nu au efectul realizării unui total care să depășească 312 zile sau 52 de săptămâni sau 12 luni sau patru trimestre, pentru suma totală a perioadelor de asigurare realizate într-un an calendaristic;
 - (b) Când persoana în cauză este lucrător salariat care a fost supus sistemului săptămânii de cinci zile:
 - (i) o zi este echivalentă cu nouă ore și viceversa;
 - (ii) cinci zile sunt echivalente cu o săptămână și viceversa;
 - (iii) douăzeci și două de zile sunt echivalente cu o lună și viceversa;
 - (iv) trei luni sau treisprezece săptămâni sau șaiszeci și șase de zile sunt echivalente cu un trimestru și viceversa;
 - (v) pentru conversia săptămânilor în luni și viceversa, săptămânile și lunile se transformă în zile;
 - (vi) aplicarea regulilor precedente nu au efectul realizării unui total care să depășească 264 de zile sau 52 de săptămâni sau 12 luni pentru patru trimestre, pentru suma totală a perioadelor de asigurare realizate într-un an calendaristic;
 - (c) Când persoana în cauză este lucrător salariat care a fost supus sistemului săptămânii de șapte zile:
 - (i) o zi este echivalentă cu șase ore și viceversa;
 - (ii) șapte zile sunt echivalente cu o săptămână și viceversa;
 - (iii) treizeci de zile sunt echivalente cu o lună și viceversa;
 - (iv) trei luni sau treisprezece săptămâni sau nouăzeci de zile sunt echivalente cu un trimestru și viceversa;
 - (v) pentru conversia săptămânilor în luni și viceversa, săptămânile și lunile se transformă în zile;

- (vi) aplicarea regulilor precedente nu au efectul realizării unui total care să depășească 360 de zile sau 52 de săptămâni sau 12 luni pentru patru trimestre, pentru suma totală a perioadelor de asigurare realizate într-un an calendaristic.

În cazul în care perioadele de asigurare realizate conform legislației unui stat membru sunt exprimate în luni, zilele care corespund unei fracțiuni de lună, în conformitate cu regulile de conversie stabilite la acest paragraf, sunt considerate ca o lună întreagă.

CAPITOLUL 2

BOALĂ ȘI MATERNITATE

Aplicarea articolului 18 din Regulament

Articolul 16

Atestarea perioadelor de asigurare

(1) Pentru a beneficia de dispozițiile articolului 18 din Regulament, un lucrător salariat sau un lucrător independent este obligat să prezinte instituției competente un atestat care să specifice perioadele de asigurare realizate sub incidența legislației la care a fost supus ultima dată.

(2) Acest atestat se eliberează la cererea lucrătorului salariat sau lucrătorului independent de către instituția sau instituțiile statului membru sub incidența legislației căreia s-a aflat ultima dată. Dacă lucrătorul nu prezintă atestatul menționat anterior, instituția competentă îl obține de la instituția sau instituțiilor implicate.

(3) Dispozițiile paragrafelor (1) și (2) se aplică prin analogie, dacă este necesar să se ia în considerare perioadele de asigurare realizate anterior, conform legislației oricărui alt stat membru, pentru a îndeplini condițiile impuse prin legislația statului competent.

Aplicarea articolului 19 din Regulament

Articolul 17 (14)

Prestațiile în natură în cazul reședinței într-un stat membru, altul decât statul competent

(1) Pentru a beneficia de prestații în natură în temeiul articolului 19 din Regulament, lucrătorul salariat sau lucrătorul independent trebuie să se înregistreze, precum și pe membrii săi de familie, la instituția de la locul de reședință, prin prezentarea unui atestat care să certifice că acesta și membrii săi de familie au dreptul la prestațiile în natură menționate anterior. Acest atestat se eliberează de instituția competentă, având în vedere, după caz, informațiile furnizate de angajator. Dacă lucrătorul salariat sau lucrătorul independent sau membrii de familie ai acestuia nu prezintă atestatul menționat anterior, instituția de la locul de reședință îl obține de la instituția competentă.

(2) Atestatul rămâne valabil până când instituția de la locul de reședință primește notificarea cu privire la anularea acestuia. Cu toate acestea, în cazul în care atestatul menționat anterior se eliberează de către o instituție germană, franceză, italiană sau portugheză, acesta este valabil pentru o perioadă de un an de la data eliberării și trebuie reînnoit în fiecare an.

(3) În cazul în care persoana în cauză este lucrător sezonier, atestatul prevăzut la paragraful (1) este valabil pentru întreaga perioadă estimată a activității sezoniere, cu excepția cazului în care, între timp, instituția competentă notifică instituția de la locul de reședință cu privire la anularea acestuia.

(4) Instituția de la locul de reședință informează instituția competentă cu privire la fiecare înregistrare efectuată în conformitate cu dispozițiile paragrafului (1).

(5) Atunci când solicită orice prestație în natură, persoana în cauză prezintă documentele justificative necesare pentru acordarea prestațiilor în natură, conform legislației statului membru pe al cărui teritoriu aceasta își are reședința.

(8) Lucrătorul salariat sau lucrătorul independent sau membrii de familie ai acestuia trebuie să informeze instituția de la locul de reședință cu privire la orice schimbare a situației lor care poate să modifice dreptul acestora la prestațiile în natură, în special cu privire la orice încetare sau schimbare a locului de muncă a lucrătorului salariat sau lucrătorului independent sau orice transfer al reședinței sau locului de ședere temporară a aceluși lucrător salariat sau lucrător independent sau a unui membru de familie al acestuia. Instituția competentă informează, de asemenea, instituția de la locul de reședință în cazul în care lucrătorul salariat sau lucrătorul independent încetează să fie asigurat sau dreptul acestuia la prestații în natură se stinge. Instituția de la locul de reședință poate, oricând, să solicite instituției competente orice informație privind asigurarea lucrătorului salariat sau lucrătorului independent sau dreptul acestuia la prestații în natură.

(9) Două sau mai multe state membre sau autoritățile competente ale acelor state membre pot conveni, după primirea avizului Comisiei administrative, asupra unor alte modalități de aplicare.

Articolul 18

Prestațiile în bani în cazul reședinței într-un stat membru, altul decât statul competent

(1) Pentru a beneficia de prestații în bani, în temeiul articolului 19 (1) (b) din Regulament, lucrătorul salariat sau lucrătorul independent trebuie să se adreseze instituției de la locul de reședință, în termen de trei zile de la debutul incapacității de muncă, prin prezentarea unei notificări de încetare a activității sau, dacă legislația aplicată de

instituția competentă sau instituția de la locul de reședință prevede aceasta, un certificat de incapacitate de muncă eliberat de medicul curant al persoanei respective.

(2) În cazul în care medicii curanți din țara de reședință nu eliberează certificat de incapacitate de muncă, persoana în cauză se adresează direct instituției de la locul de reședință, în termenul stabilit de legislația pe care aceasta o aplică. Această instituție procedează imediat la confirmarea, din punct de vedere medical, a incapacității de muncă și întocmește certificatul menționat la paragraful (1). Acest certificat trebuie să precizeze durata probabilă a incapacității de muncă și se transmite imediat instituției competente.

(3) În cazurile în care nu se aplică paragraful (2), instituția de la locul de reședință procedează, imediat ce este posibil și în orice caz, în termen de trei zile de la data la care persoana în cauză i s-a adresat, la controlul medical al persoanei în cauză ca și cum aceasta ar fi propriul asigurat al instituției respective. Raportul medicului examinator indică, în special, durata probabilă a incapacității de muncă și se transmite instituției competente de către instituția de la locul de reședință, în termen de trei zile de la data examinării.

(4) Instituția de la locul de reședință efectuează ulterior, orice verificare administrativă sau examinare medicală necesară a persoanei în cauză ca și cum aceasta ar fi propriul asigurat al instituției respective. Imediat ce aceasta constată că persoana în cauză este aptă pentru reluarea activității, notifică fără întârziere persoana în cauză și instituția competentă în consecință, specificând data la care incapacitatea sa de muncă încetează. Fără a aduce atingere dispozițiilor paragrafului (6), notificarea persoanei în cauză este considerată ca o decizie luată în numele instituției competente.

(5) În toate cazurile, instituția competentă își rezervă dreptul de a proceda la instrumentarea persoanei în cauză de către un medic la alegerea sa.

(6) Dacă instituția competentă decide să refuze acordarea prestațiilor în bani deoarece persoana în cauză nu a respectat formalitățile prevăzute de legislația țării de reședință sau dacă aceasta constată că persoana în cauză este aptă pentru reluarea activității, notifică persoana în cauză cu privire la decizia sa și, simultan, trimite o copie a acestei decizii la instituția de la locul de reședință.

(7) Atunci când persoana în cauză reia activitatea, aceasta notifică, în consecință, instituția competentă dacă este astfel prevăzut de legislația aplicată de acea instituție.

(8) Instituția competentă plătește prestațiile în bani printr-o modalitate adecvată, în special prin mandat poștal internațional și informează instituția de la locul de reședință și persoana în cauză, în consecință. Atunci când prestațiile în bani sunt plătite de instituția de la locul de reședință în numele instituției competente, aceasta din urmă informează persoana în cauză cu privire la drepturile sale și indică instituției de la locul de reședință cuantumul prestațiilor în bani, datele la care trebuie efectuată plata și perioada maximă pentru care acestea ar trebui acordate, așa cum este prevăzut de legislația statului competent.

(9) Două sau mai multe state membre sau autoritățile competente ale acelor state pot, după primirea avizului Comisiei administrative, să convină asupra altor modalități de aplicare.

Aplicarea articolului 20 din Regulament

Articolul 19

Dispoziții speciale privind lucrătorii frontaliери și membrii de familie ai acestora

În cazul lucrătorilor frontaliери sau al membrilor de familie ai acestora, medicamentele, bandajele, ochelarii și dispozitivele mici, analizele și testele de laborator pot să fie eliberate, respectiv, efectuate, numai în statul membru pe al cărui teritoriu acestea au fost prescrise, conform dispozițiilor legislației aceluși stat membru, cu excepția situațiilor în care legislația aplicată de instituția competentă sau un acord încheiat între statele membre implicate ori autoritățile competente ale acestor state membre sunt mai favorabile.

Aplicarea celui de-al doilea paragraf al articolului 21 (2) din Regulament

Articolul 19 a (15)

Prestații în natură în caz de ședere temporară pe teritoriul statului competent – Membrii de familie care își au reședința pe teritoriul unui stat membru, altul decât cel în care își are reședința lucrătorul salariat sau lucrătorul independent

(1) Pentru a beneficia de prestații în natură potrivit dispozițiilor articolului 21 din Regulament, membrii de familie prezintă instituției de la locul de ședere temporară un certificat care să ateste că aceștia sunt îndreptățiți la respectivele prestații. Acest certificat, care va fi furnizat de instituția de la locul de reședință a membrilor de familie, dacă este posibil înainte ca aceștia să părăsească teritoriul statului membru unde își au reședința, va indica, în special, acolo unde este cazul, perioada maximă de acordare a prestațiilor în natură, așa cum este prevăzut în legislația aceluși stat membru. Dacă membrii de familie nu prezintă certificatul menționat, instituția de la locul de ședere temporară contactează instituția de la locul de reședință pentru a-l obține.

(2) Articolul 17 (9) din Regulamentul de aplicare se aplică prin analogie.

Aplicarea articolului 22 din Regulament

Articolul 21

Prestațiile în natură în caz de ședere temporară într-un stat membru, altul decât statul competent.

(1) Pentru a beneficia de prestații în natură în temeiul articolului 22 (1) (a) (i) din Regulament, lucrătorul salariat sau lucrătorul independent trebuie să prezinte furnizorului de servicii medicale un document eliberat de instituția competentă care să certifice că acesta are dreptul la prestații în natură. Acest document este întocmit în conformitate cu prevederile articolului 2. Dacă persoana în cauză nu prezintă documentul menționat anterior, aceasta va contacta instituția de la locul de ședere temporară care va solicita instituției competente un certificat, care să ateste că persoana în cauză are dreptul la prestații în natură.

Un document eliberat de instituția competentă pentru atestarea dreptului la prestațiile în natură în conformitate cu articolul 22(1)(a)(i) din Regulament, are în fiecare caz individual respectiv față de furnizorul de servicii medicale, același efect ca și un document național care dovedește drepturile persoanelor asigurate pe lângă instituția de la locul de ședere temporară.

(2) Dispozițiile articolului 17 (9) din Regulamentul de aplicare se aplică prin analogie.

Articolul 22

Prestațiile în natură pentru lucrătorii salariați sau lucrătorii independenți, în cazul transferului de reședință sau revenirii în țara de reședință și pentru lucrătorii salariați sau lucrătorii independenți autorizați să se deplaseze în alt stat membru pentru tratament medical

(1) Pentru a beneficia de prestații în natură în temeiul articolului 22 (1) (b) (i) din Regulament, un lucrător salariat sau un lucrător independent trebuie să prezinte instituției de la locul de reședință un atestat care certifică faptul că acesta are dreptul să primească în continuare prestațiile menționate anterior. Acest atestat, care se eliberează de instituția competentă, indică, în special, dacă este cazul, perioada maximă în care aceste prestații pot continua să fie acordate, în conformitate cu dispozițiile legislației statului competent. Atestatul poate fi eliberat, la cererea persoanei în cauză, după plecarea acesteia, în cazul în care, din motive de forță majoră, acesta nu a putut fi întocmit anterior.

(2) Dispozițiile articolului 17 (9) din Regulamentul de aplicare se aplică prin analogie.

(3) Dispozițiile paragrafelor (1) și (2) se aplică prin analogie în conformitate cu prevederile privind prestațiile în natură, în cazul menționat la articolul 22 (1) (c) (i) din Regulament.

Articolul 23

Prestațiile în natură pentru membrii de familie

Dispozițiile articolului 21 sau ale articolului 22 din Regulamentul de aplicare, după caz, se aplică prin analogie pentru acordarea prestațiilor în natură membrilor de familie prevăzuți la articolul 22 (3) din Regulament.

Cu toate acestea, în cazurile la care se face referire în articolul 22 paragraful (3) al doilea alineat din Regulament, instituția de la locul de reședință și legislația țării de reședință a membrilor de familie sunt considerate instituție competentă, respectiv, legislație a statului competent în scopul aplicării articolelor 17 (9), 21 și 22 din Regulamentul de aplicare.

Articolul 24

Prestațiile în bani pentru lucrătorii salariați sau lucrătorii independenți, în cazul șederii temporare într-un stat membru, altul decât statul competent

Pentru a beneficia de prestații în bani în temeiul articolului 22 (1) (a) (ii) din Regulament, dispozițiile articolului 18 din Regulamentul de aplicare se aplică prin analogie. Cu toate acestea, fără a aduce atingere obligației de a prezenta un certificat de incapacitate de muncă, lucrătorul salariat sau lucrătorul independent care are dreptul de ședere temporară pe teritoriul unui stat membru, fără a desfășura acolo o activitate salariată sau independentă, nu trebuie să prezinte certificatul de încetare a activității, prevăzut la articolul 18 (1) din Regulamentul de aplicare.

Aplicarea articolului 23 (3) din Regulament

Articolul 25

Atestatul privind membrii de familie ce trebuie luați în considerare la calcularea prestațiilor în bani

(1) Pentru a beneficia de dispozițiile articolului 23 (3) din Regulament, un lucrător salariat sau un lucrător independent trebuie să prezinte instituției competente un atestat privind membrii de familie ai acestuia care își au reședința pe teritoriul unui stat membru, altul decât cel în care este situată instituția menționată anterior.

(2) Acest atestat se eliberează de instituția de la locul de reședință a membrilor de familie. Acesta este valabil pentru următoarele douăsprezece luni de la data eliberării. Acesta poate fi reînnoit; în acest caz, durata valabilității sale curge de la data reînnoirii.

Persoana în cauză trebuie să notifice imediat instituția competentă despre orice schimbare care impune modificarea atestatului menționat anterior. Această modificare produce efecte de la data schimbării menționate.

(3) În locul atestatului prevăzut la paragraful (1), instituția competentă poate solicita persoanei în cauză să prezinte documente recente privind starea civilă a membrilor de familie ale acesteia care au reședința pe teritoriul unui stat membru, altul decât cel în care este situată instituția menționată anterior.

Aplicarea articolului 25 (1) din Regulament

Articolul 26

Prestațiile pentru șomerii care se deplasează într-un stat membru, altul decât statul competent, în căutarea unui loc de muncă

(1) Pentru a beneficia de prestații în natură, în temeiul articolului 25 paragrafele (1) (a) și (1a) din Regulament, pentru sine și pentru membrii de familie ai acestuia, șomerul trebuie să prezinte instituției furnizoare de servicii medicale, un atestat eliberat de instituția competentă care să certifice că acesta are dreptul la prestații în natură. Acest document este întocmit în conformitate cu prevederile articolului 2. Dacă persoana în cauză nu prezintă atestatul menționat anterior, aceasta va contacta instituția de la locul de ședere temporară care va solicita de la instituția competentă un certificat care să ateste că persoana în cauză are dreptul la prestații în natură.

Un document emis de instituția competentă care dă dreptul la prestații în conformitate cu prevederile articolului 25 (1) (a) din Regulament, are pentru fiecare caz individual în parte același efect față de prestatorul de servicii medicale ca un document național care dovedește drepturile persoanelor asigurate pe lângă instituția de la locul unde s-a deplasat șomerul.

(1a) Pentru a beneficia de prestații în bani potrivit articolului 25 (1) (b) din Regulament pentru sine și pentru membrii săi de familie, un șomer prezintă instituției de asigurare de la locul unde s-a deplasat, un atestat pe care l-a solicitat înainte de plecare instituției de asigurare competentă. Dacă șomerul nu prezintă acest atestat, instituția de la locul unde s-a deplasat îl va obține de la instituția competentă. Acest atestat trebuie să certifice existența dreptului la prestațiile menționate anterior, în condițiile enunțate la articolul 69 (1) (a) din Regulament; să indice durata acestui drept, luând în considerare dispozițiile articolului 69 (1) (c) din Regulament; și să specifice suma prestațiilor în bani ce urmează să fie acordate, după caz, pentru asigurarea de boală, în perioada menționată mai sus, în cazul incapacității de muncă sau spitalizării.

(2) Instituția de asigurare pentru șomaj de la locul unde s-a deplasat șomerul certifică, pe o copie a atestatului menționat la articolul 83 din Regulamentul de aplicare ce se trimite instituției de asigurări de boală din același loc, asupra îndeplinirii condițiilor enunțate la articolul 69 (1) (b) din Regulament și precizează data de la care acestea au fost îndeplinite și data de la care șomerul beneficiază de prestații de asigurare pentru șomaj pe cheltuiala instituției competente.

Acest atestat este valabil pentru perioada prevăzută la articolul 69 (1) (c) din Regulament, atât timp cât condițiile sunt îndeplinite. Instituția de asigurare pentru șomaj de la locul unde s-a deplasat șomerul informează, în termen de trei zile, instituția de asigurări de boală menționată anterior, în cazul în care nu mai sunt îndeplinite condițiile.

(3) Dispozițiile articolului 17 (9) din Regulamentul de aplicare se aplică prin analogie.

(4) Pentru a primi prestații în bani acordate în baza legislației statului competent, șomerul trebuie să prezinte într-un interval de trei zile instituției de asigurări de boală de la locul unde s-a deplasat, un certificat de incapacitate de muncă. Șomerul trebuie, de asemenea, să indice data până la care a primit prestații de asigurări de boală în baza asigurării de șomaj și adresa în țara în care se află.

(5) Instituția de asigurări de boală de la locul unde s-a deplasat șomerul, notifică în termen de trei zile, instituția de asigurări de boală competentă, ca și instituția la care este înregistrat șomerul în vederea căutării unui loc de muncă, asupra datelor la care s-a declanșat și a încetat incapacitatea de muncă.

(6) În cazurile definite în articolul 25 (4) din Regulament, instituția de asigurări de boală de la locul unde s-a deplasat șomerul informează instituția de asigurări de boală competentă și instituția de asigurări de șomaj competentă că sunt îndeplinite condițiile de justificare a prelungirii perioadei în care pot fi acordate prestațiile în bani și în natură, motivând elementele pe baza cărora a formulat această opinie și atașează comunicării, pe care o trimite instituției de asigurări de boală competentă, un raport medical detaliat întocmit de medicul curant privind starea de sănătate a pacientului, indicând perioada probabilă în care sunt constituite condițiile aplicării articolului 25 (4) din Regulament. Instituția de asigurări de boală competentă ia după aceea decizia prelungirii perioadei în care pot fi acordate prestații șomerului bolnav.

(7) Prevederile articolului 18 (2), (3), (4), (5), (6), (8) și (9) din Regulamentul de aplicare se aplică prin analogie.

Aplicarea articolului 25 (3) din Regulament

Articolul 27

Prestațiile în natură pentru membrii de familie ai șomerilor în cazul în care își au reședința într-un stat membru, altul decât statul competent

Dispozițiile articolului 17 din Regulamentul de aplicare se aplică prin analogie pentru acordarea prestațiilor în natură membrilor de familie ai șomerilor, în cazul în care acești membri de familie își au reședința pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul competent. În momentul înregistrării membrilor de familie ai șomerilor care beneficiază de prestații în temeiul articolului 69 (1) din Regulament, trebuie prezentat atestatul menționat la articolul 26 (1) din Regulamentul de aplicare. Acest atestat este valabil pentru perioada de timp în care pot fi acordate prestațiile în temeiul articolului 69 (1) din Regulament.

Aplicarea articolului 26 din Regulament

Articolul 28

Prestațiile în natură pentru solicitanții de pensii și pentru membrii de familie ai acestora

(1) Pentru a beneficia de prestații în natură pe teritoriul statului membru în care își au reședința, în temeiul articolului 26 (1) din Regulament, solicitantul și membrii de familie ai acestuia trebuie să se înregistreze la instituția de la locul de reședință, prin prezentarea unui atestat care să certifice că are dreptul, în baza legislației unui alt stat membru, la prestațiile menționate anterior, pentru sine și pentru membrii săi de familie. Acest atestat se eliberează de instituția celui alt stat membru, în a cărei competență intră prestațiile în natură.

(2) Instituția de la locul de reședință informează instituția care a eliberat atestatul, cu privire la fiecare înregistrare pe care a efectuat-o în conformitate cu dispozițiile paragrafului (1).

Aplicarea articolelor 27 și 28 a din Regulament

Articolul 29

Prestațiile în natură pentru pensionari și membrii lor de familie care nu își au reședința într-un stat membru în temeiul legislației căreia primesc o pensie și au dreptul la prestații

(1) Pentru a beneficia de prestații în natură pe teritoriul statului membru în care își are reședința, în temeiul articolelor 27 (1) și 28 a din Regulament, pensionarul și membrii de familie ai acestuia care își au reședința în același stat membru, se înregistrează la instituția de la locul de reședință, prin prezentarea unui atestat care certifică dreptul acestuia la prestațiile menționate anterior, pentru sine și pentru membrii de familie ai acestuia, în temeiul legislației sau al uneia dintre legislațiile conform căreia îi este acordată o pensie.

(2) Acest atestat va fi eliberat la cererea pensionarului, de către instituția sau una dintre instituțiile plătitoare a pensiei sau, după caz, de către instituția împuternicită să stabilească dreptul la prestațiile în natură, imediat ce pensionarul îndeplinește condițiile pentru obținerea dreptului la aceste prestații. Dacă pensionarul nu prezintă atestatul, instituția de la locul de reședință îl va obține de la instituția sau instituțiile plătitoare de pensie sau, după caz, de la instituția împuternicită să elibereze acest atestat. Până la primirea acestui atestat, instituția de la locul de reședință poate, având în vedere documentele justificative acceptate de aceasta, să înregistreze provizoriu pensionarul și membrii de familie ai acestuia care își au reședința pe teritoriul aceluiași stat membru. Această înregistrare este obligatorie pentru instituția plătitoare de prestații în natură numai în măsura în care aceasta din urmă a eliberat atestatul prevăzut la paragraful (1).

(3) Instituția de la locul de reședință va informa instituția care a eliberat atestatul prevăzut la paragraful (2) cu privire la orice înregistrare efectuată în conformitate cu dispozițiile paragrafului menționat anterior.

(4) Atunci când este introdusă o cerere pentru prestații în natură, trebuie făcută dovada la instituția de la locul de reședință că pensionarul are încă dreptul la pensie, prin recipisa sau talonul mandatului ultimei plăți efectuate.

(5) Pensionarul sau membrii de familie ai acestuia care își au reședința pe teritoriul aceluiași stat membru vor informa instituția de la locul de reședință cu privire la orice drept la prestații în natură, în special cu privire la orice suspendare sau sistare a pensiei și cu privire la orice schimbare a reședinței. Instituțiile responsabile cu plata pensiei informează, de asemenea, instituția de la locul de reședință a pensionarului cu privire la orice asemenea schimbare.

(6) Comisia administrativă stabilește, în măsura în care este necesar, procedura pentru stabilirea instituției care va suporta plata prestațiilor în natură, pentru cazul menționat la articolul 28 (2) (b) din Regulament.

Aplicarea articolului 29 din Regulament

Articolul 30 (14)

Prestațiile în natură pentru membrii de familie care își au reședința în afara statului membru competent, într-un stat membru altul decât statul în care își are reședința pensionarul

(1) Pentru a beneficia de prestațiile în natură pe teritoriul statului membru în care își au reședința, în temeiul articolului 29 (1) din Regulament, membrii de familie trebuie să se înregistreze la instituția de la locul lor de reședință, prin prezentarea documentelor justificative, în temeiul legislației pe care acea instituție o aplică, pentru acordarea acestor prestații membrilor de familie ai unui pensionar, împreună cu atestatul care să certifice că pensionarul are dreptul la prestații în natură pentru el și pentru membrii familiei sale. Acest atestat, care se eliberează de instituția sau de către una dintre instituțiile responsabile cu plata pensiei sau, după caz, de către instituția împuternicită să decidă asupra dreptului la prestații în natură, rămâne valabil atât timp cât instituția de la locul de reședință a membrilor de familie ai acestuia nu a primit notificarea cu privire la anularea sa. Dacă membrii de familie nu prezintă atestatul, instituția de la locul de reședință va contacta pentru a-l obține, instituția sau instituțiile responsabile cu plata pensiei sau, acolo unde este cazul, instituția împuternicită în acest sens. Totuși, când atestatul prevăzut mai sus se eliberează de către o instituție germană, franceză, italiană sau portugheză, acesta va fi valabil numai pentru o perioadă de un an de la data eliberării și trebuie reînnoit anual.

(2) La solicitarea prestațiilor în natură, membrii de familie trebuie să prezinte instituției de la locul de reședință atestatul menționat la paragraful (1), dacă legislația pe care acea instituție o aplică prevede că o astfel de solicitare trebuie însoțită de documentul care atestă dreptul la pensie.

(3) Instituția care a emis atestatul menționat la paragraful (1) va informa instituția de la locul de reședință a membrilor de familie de suspendarea sau sistarea pensiei. Instituția de la locul de reședință a membrilor de familie

poate solicita oricând instituției care a emis atestatul să îi furnizeze orice informații privind dreptul la prestații în natură.

(4) Membrii de familie trebuie să informeze instituția de la locul de reședință de orice schimbare a situației lor care poate să modifice dreptul acestora la prestații în natură, în special orice schimbare de reședință.

(5) Instituția locului de reședință va informa instituția care a emis atestatul menționat în paragraful (1) de orice înregistrare efectuată, potrivit prevederilor paragrafului respectiv.

Aplicarea articolului 31 din Regulament

Articolul 31

Prestațiile în natură pentru pensionari și membrii de familie ai acestora în caz de ședere temporară într-un stat membru, altul decât cel în care își au reședința

(1) Pentru a beneficia de prestații în natură în temeiul articolului 31 din Regulament, pensionarul trebuie să prezinte furnizorului de îngrijiri medicale un document emis de instituția de la locul de reședință care să ateste că acesta are dreptul la prestații în natură. Respectivul document va fi redactat conform prevederilor articolului 2. Dacă persoana respectivă nu este în măsură să prezinte respectivul document, aceasta va contacta instituția locului de ședere temporară care va solicita de la instituția locului de reședință un atestat care să certifice că persoana în cauză are dreptul la prestații în natură. Un document emis de instituția competentă pentru dreptul la prestații conform prevederilor articolului 31 al Regulamentului, pentru fiecare caz în parte, va avea același efect asupra furnizorului de servicii medicale ca și un document național care dovedește drepturile persoanei asigurate pe lângă instituția locului de ședere temporară.

(2) Dispozițiile articolului 17 (9) din Regulamentul de aplicare se aplică prin analogie.

(3) Dispozițiile paragrafelor (1) și (2) se aplică prin analogie pentru acordarea prestațiilor în natură membrilor de familie menționați la articolul 31 din Regulament. Dacă acești membri de familie își au reședința pe teritoriul unui stat membru altul decât cel al pensionarului, documentul menționat la paragraful (1) va fi emis de instituția locului lor de reședință.

Aplicarea articolului 35 (1) din Regulament

Articolul 32

Instituția căreia i se pot adresa lucrătorii din mine și întreprinderi asimilate și membrii de familie ai acestora în cazul șederii temporare sau a reședinței într-un stat membru, altul decât statul competent

(1) În cazurile menționate la articolul 35 (1) din Regulament și în cazul în care, în țara de ședere temporară sau reședință, prestațiile prevăzute conform sistemului de asigurare de boală sau maternitate aplicabil muncitorilor din industria oțelului, sunt echivalente cu cele prevăzute de sistemul special pentru lucrătorii din mine și întreprinderile asimilate, lucrătorii care fac parte din această categorie și membrii de familie ai acestora se pot adresa celei mai apropiate instituții de pe teritoriul statului membru de ședere temporară sau de reședință, menționată în Anexa 3 a Regulamentului de aplicare, chiar dacă aceasta din urmă este o instituție din cadrul sistemului aplicabil muncitorilor din industria oțelului, care va acorda ulterior aceste prestații.

(2) În cazul în care prestațiile prevăzute de sistemul special pentru lucrătorii din mine și întreprinderi asimilate sunt mai avantajoase, acești lucrători sau membrii de familie ai acestora au posibilitatea de a se adresa fie instituției responsabile de administrarea aceluși sistem, fie celei mai apropiate instituții de pe teritoriul statului membru de ședere temporară sau de reședință, care administrează sistemul pentru muncitorii din industria oțelului. În ultimul caz, instituția în cauză este obligată să atragă atenția persoanei interesate asupra faptului că, adresându-se instituției responsabile de aplicarea sistemului special menționat anterior, va obține prestații mai avantajoase; mai mult decât atât, aceasta trebuie să-l informeze cu privire la denumirea și adresa acestei instituții.

Aplicarea articolului 35 (2) din Regulament

Aplicarea articolului 35 (4) din Regulament

Articolul 33

Luarea în considerare a perioadei în care prestațiile au fost deja acordate de către instituția altui stat membru

Pentru aplicarea dispozițiilor articolului 35 (4) din Regulament, instituția unui stat membru solicitată să acorde prestații, poate cere instituției altui stat membru să îi transmită informații cu privire la perioada în care aceasta din urmă a acordat deja prestații pentru același caz de boală sau maternitate.

Rambursarea de către instituția competentă a unui stat membru a cheltuielilor efectuate în timpul șederii temporare într-un alt stat membru

Articolul 34 (12)

(1) Dacă formalitățile prevăzute la articolul 20 paragrafele (1) și (4) și la articolele 21, 23 și 31 din Regulamentul de aplicare, nu pot fi îndeplinite pe perioada șederii temporare într-un stat membru, altul decât statul competent,

cheltuielile pretinse se rambursează ulterior depunerii cererii, lucrătorului salariat sau lucrătorului independent de către instituția competentă potrivit tarifelor de rambursare aplicate de instituția de la locul de ședere temporară.

(2) Instituția de la locul de ședere temporară va furniza, la solicitarea instituției competente, informațiile cu privire la astfel de tarife.

Dacă instituția de la locul de ședere temporară și instituția competentă au încheiat un acord care menționează fie că nu se face rambursarea, fie că se rambursează o sumă forfetară pentru prestațiile acordate, potrivit articolelor 22 (1) (a) (i) și 31 din Regulament, instituția de la locul de ședere temporară va trebui, în plus, să transfere instituției competente cuantumul care trebuie rambursat persoanei în cauză, potrivit prevederilor paragrafului (1).

(3) Dacă este vorba de sume importante, instituția competentă poate plăti un avans adecvat persoanei în cauză imediat după ce persoana în cauză înaintează instituției menționate solicitarea de rambursare.

(4) Fără a aduce atingere paragrafelor (1), (2) și (3), instituția competentă poate efectua rambursarea cheltuielilor rezultate din tarifele pe care le administrează, cu condiția să existe posibilitatea rambursării potrivit acestor tarife iar cheltuielile care urmează să fie rambursate să nu depășească un nivel stabilit de Comisia administrativă și lucrătorul salariat sau lucrătorul independent sau pensionarul să fie de acord cu aplicarea acestei dispoziții. În orice caz, cuantumul rambursării nu va depăși cuantumul cheltuielilor suportate.

(5) Dacă legislația statului de ședere temporară nu prevede tarife de rambursare, instituția competentă poate efectua rambursarea în conformitate cu tarifele pe care le administrează, fără a fi necesar acordul persoanei în cauză. Cuantumul rambursării nu va depăși în nici un caz cheltuielile suportate.

CAPITOLUL 3

INVALIDITATE, BĂTRÂNEȚE ȘI DECES (PENSII)

Introducerea și instrumentarea cererilor pentru prestații

Articolul 35 (11)

Cererile pentru prestații de invaliditate în cazul în care un lucrător salariat sau un lucrător independent a fost asigurat exclusiv în temeiul legislațiilor menționate în partea A din Anexa IV a Regulamentului, precum și în cazul menționat la articolul 40 (2) din Regulament

(1) Pentru a beneficia de prestații în temeiul articolelor 37, 38 și 39 din Regulament, inclusiv în cazurile menționate la articolul 40 (2), articolul 41 (1) și articolul 42 (2) din Regulament, lucrătorul salariat sau lucrătorul independent trebuie să depună o cerere, fie la instituția statului membru a cărui legislație i-a fost aplicabilă la momentul la care a survenit incapacitatea de muncă urmată de invaliditate sau agravarea acestei invalidități, fie la instituția de la locul de reședință care, apoi, transmite cererea primei instituții, indicând data la care aceasta a fost introdusă; această dată este considerată data de introducere a cererii la prima instituție. Cu toate acestea, dacă au fost acordate prestații de boală în bani, data la care încetează acordarea acestor prestații în bani trebuie considerată, după caz, data introducerii cererii pentru pensie.

(2) În cazul menționat la articolul 41 (1) (b) din Regulament, instituția la care lucrătorul salariat sau lucrătorul independent a fost asigurat ultima dată, aduce la cunoștință suma și data la care prestațiile datorate în temeiul legislației pe care o aplică, instituției care era inițial plătitoare a prestațiilor. Începând de la acea dată, prestațiile datorate înainte de agravarea invalidității vor fi anulate sau reduse într-un cuantum care să nu depășească suplimentul prevăzut la articolul 41 (1) din Regulament.

(3) Dispozițiile paragrafului (2) nu se aplică în cazul menționat la articolul 41 (1) (d) din Regulament. În acest caz, instituția la care lucrătorul a fost asigurat ultima dată, se adresează instituției olandeze pentru a stabili cuantumul datorat de acea instituție.

Articolul 36

Cererile de prestații pentru bătrânețe și urmași (cu excepția prestațiilor pentru orfani) și prestații de invaliditate, în cazurile nemenționate la articolul 35 din Regulamentul de aplicare

(1) Pentru a beneficia de prestații în temeiul articolelor de la 40 la 51 din Regulament, cu excepția cazurilor menționate la articolul 35 din Regulamentul de aplicare, persoana în cauză trebuie să adreseze o cerere instituției de la locul de reședință, în conformitate cu modalitățile prevăzute de legislația aplicată de acea instituție. Dacă lucrătorul salariat sau lucrătorul independent nu a fost supus acelei legislații, instituția de la locul de reședință transmite cererea instituției statului membru a cărui legislație i-a fost aplicată ultima dată lucrătorului, indicând data la care a fost introdusă cererea. Acea dată este considerată data de introducere a cererii la cea de a doua instituție menționată.

(2) În cazul în care solicitantul are reședința pe teritoriul unui stat membru sub a cărui legislație lucrătorul salariat sau lucrătorul independent nu a fost supus, acesta poate depune cererea sa la instituția statului membru a cărui legislație i s-a aplicat ultima dată lucrătorului salariat sau lucrătorului independent.

(3) În cazul în care solicitantul are reședința pe teritoriul unui stat care nu este stat membru, acesta va depune cererea la instituția competentă a acelui stat membru a cărui legislație i s-a aplicat ultima dată lucrătorului salariat sau lucrătorului independent.

În cazul în care lucrătorul depune cererea la instituția statului membru al cărui cetățean este, aceasta din urmă o transmite instituției competente.

(4) O cerere pentru prestații transmisă instituției unui stat membru implică automat acordarea concomitentă a prestațiilor în temeiul legislațiilor tuturor statelor membre în cauză, ale căror condiții sunt îndeplinite de solicitant, cu excepția cazului în care, conform articolului 44 (2) din Regulament, solicitantul cere amânarea acordării prestațiilor de bătrânețe la care ar avea dreptul în temeiul legislației unuia sau mai multor state membre.

Articolul 37

Documente și informații conexe cererilor pentru prestațiile menționate la articolul 36 din Regulamentul de aplicare

Depunerea cererilor menționate la articolul 36 din Regulamentul de aplicare, se supune următoarelor reguli:

- (a) cererea trebuie să fie însoțită de documentele justificative solicitate și trebuie să fie întocmită pe formularul prevăzut de legislația:
 - (i) statului membru pe teritoriul căruia solicitantul își are reședința, în cazul menționat la articolul 36 (1);
 - (ii) statului membru a cărui legislație i s-a aplicat ultima dată lucrătorului salariat sau lucrătorului independent, în cazurile menționate la articolul 36 paragrafele (2) și (3);
- (b) corectitudinea informațiilor furnizate de solicitant trebuie dovedită prin documente oficiale anexate formularului de cerere sau confirmată de organismele competente ale statului membru pe al cărui teritoriu solicitantul își are reședința;
- (c) solicitantul trebuie să indice, în măsura în care este posibil, fie instituția sau instituțiile de asigurare pentru invaliditate, bătrânețe sau deces (pensii) ale oricărui stat membru în care a fost asigurat lucrătorul salariat sau lucrătorul independent, fie, în cazul unui lucrător salariat, angajatorul sau angajatorii la care acesta a fost angajat pe teritoriul oricărui stat membru, prin prezentarea oricăror adeverințe de angajare pe care le-ar putea deține;
- (d) dacă, în conformitate cu articolul 44 (2) din Regulament, solicitantul cere amânarea acordării oricăror prestații pentru bătrânețe la care ar avea dreptul în temeiul legislației unuia sau mai multor state membre, acesta trebuie să menționeze legislația în temeiul căreia solicită prestațiile.

Articolul 38

Atestatele privind membrii de familie ce trebuie luați în considerare pentru stabilirea cuantumului prestațiilor

(1) Pentru a beneficia de prestații în temeiul dispozițiilor articolului 39 (4) sau articolului 47 (3) din Regulament, solicitantul trebuie să prezinte un atestat privind membrii de familie ai acestuia, cu excepția copiilor, care au reședința pe teritoriul unui stat membru, altul decât cel în care este situată instituția responsabilă pentru acordarea prestațiilor. Acest atestat se eliberează de instituția de asigurare de boală de la locul de reședință al membrilor de familie sau de către o altă instituție desemnată de autoritatea competentă a statului membru pe teritoriul căruia aceștia au reședința. Dispozițiile din al doilea și al treilea paragraf ale articolului 25 (2) din Regulamentul de aplicare, se aplică prin analogie.

În locul atestatului prevăzut la primul paragraf, instituția responsabilă pentru acordarea prestațiilor poate cere solicitantului să furnizeze documente recente privind starea civilă a membrilor de familie, cu excepția copiilor, care au reședința pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul în care este situată instituția menționată anterior.

(2) În cazul prevăzut la paragraful (1), dacă legislația aplicată de instituția respectivă impune ca membrii de familie să locuiască sub același acoperiș cu pensionarul, faptul că membrii de familie care nu îndeplinesc această condiție sunt totuși persoane aflate în principal în întreținerea solicitantului, trebuie să se stabilească prin documente care să dovedească transmiterea în mod regulat a unei părți din veniturile solicitantului.

Articolul 39 (11)

Instrumentarea cererilor pentru prestații de invaliditate, în cazul în care lucrătorul salariat sau lucrătorul independent a fost supus numai legislațiilor menționate în partea A din Anexa IV la Regulament

(1) Dacă lucrătorul salariat sau lucrătorul independent a introdus o cerere pentru prestații de invaliditate și dacă instituția constată că se aplică dispozițiile articolului 37 (1) din Regulament, acea instituție se adresează, în cazul în care este necesar, instituției la care persoana în cauză a fost asigurată ultima dată, pentru a obține atestatul privind perioadele de asigurare realizate de acesta conform legislației aplicate de instituția menționată ultima dată.

(2) Dispozițiile paragrafului (1) se aplică prin analogie în cazul în care este necesar să se ia în considerare perioadele de asigurare realizate anterior, conform legislației oricărui alt stat membru, pentru a îndeplini condițiile impuse de legislația statului competent .

(3) În cazul menționat la articolul 39 (3) din Regulament, instituția care a instrumentat cazul solicitantului va transmite dosarul său instituției la care persoana în cauză a fost asigurată ultima dată.

(4) Articolele de la 41 la 50 din Regulamentul de aplicare nu se aplică în cazul instrumentării cererilor menționate la paragrafele (1), (2) și (3).

Articolul 40

Stabilirea gradului de invaliditate

Pentru a stabili gradul de invaliditate, instituția statului membru ia în considerare documentele și rapoartele medicale, precum și informațiile de natură administrativă obținute de instituția oricărui alt stat membru. Cu toate acestea, fiecare instituție își păstrează dreptul de a proceda la instrumentarea solicitantului de către un medic la alegerea acesteia, cu excepția cazului în care se aplică dispozițiile articolului 40 (4) din Regulament.

Instrumentarea cererilor pentru prestații de invaliditate, bătrânețe și urmaș, în cazurile menționate la articolul 36 din Regulamentul de aplicare

Articolul 41

Stabilirea instituțiilor de instrumentare

(1) Cererile pentru prestații se instrumentează de către instituția la care acestea au fost adresate sau transmise în conformitate cu dispozițiile articolului 36 din Regulamentul de aplicare. Această instituție este denumită în continuare „instituția de instrumentare”

(2) Instituția de instrumentare este obligată să notifice imediat tuturor instituțiilor implicate cererile pentru prestații pe un formular special, astfel încât acestea să poată fi examinate simultan și fără întârziere, de către toate aceste instituții.

Articolul 42

Formularele utilizate pentru instrumentarea cererilor pentru prestații

(1) Pentru instrumentarea cererilor pentru prestații, instituția de instrumentare utilizează un formular care include, în special, o declarație și un rezumat al perioadelor de asigurare sau de reședință realizate de către lucrătorul salariat sau lucrătorul independent, conform legislațiilor tuturor statelor membre în cauză.

(2) Aceste formulare înlocuiesc documentele justificative atunci când sunt transmise instituției oricărui alt stat membru.

Articolul 43

Procedura ce trebuie urmată de instituția implicată în instrumentarea unei cereri

(1) Instituția de instrumentare introduce în formularul prevăzut la articolul 42 (1) din Regulamentul de aplicare, perioadele de asigurare sau de reședință realizate conform legislației pe care aceasta o aplică și transmite un exemplar al aceluși formular instituției de asigurare de invaliditate, bătrânețe sau deces (pensii) din orice stat membru în care lucrătorul salariat sau lucrătorul independent a fost asigurat, anexând, după caz, certificatele de angajare prezentate de solicitant.

(2) Atunci când este implicată o singură altă instituție, acea instituție completează formularul menționat anterior, indicând:

- (a) perioadele de asigurare sau de reședință realizate conform legislației pe care aceasta o aplică
- (b) quantumul prestației pe care solicitantul o poate pretinde numai cu privire la acele perioade de asigurare sau de reședință;
- (c) quantumul teoretic și quantumul efectiv al prestațiilor calculate în conformitate cu dispozițiile articolului 46 (2) din Regulament.

Formularul astfel completat se returnează instituției de instrumentare.

Dacă dreptul la prestații se obține luând în considerare numai perioadele de asigurare realizate conform legislației aplicate de instituția celui de-al doilea stat membru și dacă quantumul prestației corespunzătoare acelor perioade de asigurare poate fi stabilit fără întârziere, întrucât procedura de calcul menționată la litera (c) necesită o perioadă de timp apreciabil mai lungă, formularul se returnează instituției de instrumentare, împreună cu informațiile menționate la literele (a) și (b); informațiile menționate la literele (c) se transmit instituției de instrumentare în cel mai scurt timp.

(3) Dacă sunt implicate două sau mai multe alte instituții, fiecare dintre acestea completează formularul menționat anterior, indicând perioadele de asigurare sau de reședință realizate conform legislației pe care o aplică și îl returnează instituției de instrumentare.

Dacă un drept la prestații este obținut luând în considerare numai perioadele de asigurare sau de reședință realizate conform legislației aplicate de una sau mai multe dintre acele instituții și dacă quantumul prestației corespunzătoare acestor perioade de asigurare poate fi stabilit fără întârziere, instituția de instrumentare este notificată simultan referitor la respectivul quantum și la perioadele de asigurare sau de reședință; dacă stabilirea quantumului menționat implică o anumită amânare, instituția de instrumentare va fi informată cu privire la quantum de îndată ce este determinat.

La primirea tuturor formularelor conținând informații despre perioadele de asigurare sau de reședință și, după caz, despre quantumul sau quantumurile datorate în aplicarea legislației unuia sau mai multor state membre implicate, instituția de instrumentare transmite un exemplar al formularelor astfel completate fiecăreia dintre instituțiile în cauză, care menționează pe acesta quantumul teoretic și quantumul efectiv al prestațiilor, calculate în conformitate cu dispozițiile articolului 46 (2) din Regulament și returnează formularul instituției de instrumentare.

(4) La primirea informațiilor menționate la paragrafele (2) sau (3), imediat ce instituția de instrumentare constată că trebuie aplicate dispozițiile articolului 40 (2) sau articolului 48 paragrafele (2) sau (3) din Regulament, aceasta informează prin urmare celelalte instituții în cauză.

(5) În cazul prevăzut la articolul 37 litera (d) din Regulamentul de aplicare, instituțiile statelor membre a căror legislație a fost aplicată solicitantului, dar cărora acesta le-a solicitat amânarea acordării prestațiilor, completează în formularul prevăzut la articolul 42 (1) din Regulamentul de aplicare numai perioadele de asigurare sau de reședință realizate de solicitant conform legislației pe care acestea o aplică.

Articolul 44

Instituția abilitată să ia o decizie cu privire la gradul de invaliditate

(1) Instituția de instrumentare este singura abilitată să ia decizia privind starea de invaliditate a solicitantului, menționată la articolul 40 (3) din Regulament, sub rezerva dispozițiilor paragrafelor (2) și (3). Instituția ia această decizie imediat ce se află în măsura de a stabili dacă sunt îndeplinite condițiile privind dobândirea dreptului stabilite de legislația pe care aceasta o aplică, având în vedere, după caz, dispozițiile articolului 45 din Regulament. Aceasta notifică imediat decizia respectivă celorlalte instituții în cauză.

(2) În cazul în care condițiile de dobândire a dreptului, altele decât cele privind gradul de invaliditate, stabilite de legislația pe care aceasta o aplică, nu sunt îndeplinite, având în vedere dispozițiile articolului 45 din Regulament, instituția de instrumentare informează imediat instituția competentă în materie de invaliditate a aceluși stat membru a cărui legislație a fost aplicată ultima dată lucrătorului. Această instituție va fi abilitată să ia decizia cu privire la starea de invaliditate a solicitantului, în cazul în care condițiile de dobândire a dreptului, stabilite de legislația pe care o aplică, sunt îndeplinite; aceasta notifică imediat decizia celorlalte instituții interesate.

(3) În cazul în care este necesar, problema poate fi retransmisă, în aceleași condiții, instituției competente în materie de invaliditate a statului membru a cărui legislație a fost aplicată prima dată lucrătorului.

Articolul 45

Plata provizorie a prestațiilor și plățile în avans ale prestațiilor

(1) Dacă instituția de instrumentare constată că solicitantul are dreptul la prestații în temeiul legislației pe care o aplică, fără a fi necesar să fie luate în considerare perioadele de asigurare sau de reședință realizate conform legislației altui stat membru, aceasta plătește imediat, cu titlu provizoriu, aceste prestații.

(2) Dacă solicitantul nu are dreptul la prestații în temeiul paragrafului (1) dar, din informațiile furnizate instituției de instrumentare în aplicarea articolului 43 paragrafele (2) sau (3) din Regulamentul de aplicare, rezultă că se dobândește un drept la prestații conform legislației altui stat membru luând în considerare numai perioadele de asigurare sau reședință realizate conform legislației menționate, instituția care aplică legislația respectivă plătește aceste prestații cu titlu provizoriu, imediat ce instituția de instrumentare a informat-o cu privire la obligațiile care îi revin în acest sens.

(3) Dacă, în cazul menționat la paragraful (2), dreptul la prestații se dobândește conform legislației mai multor state membre, luând în considerare numai perioadele de asigurare sau de reședință realizate conform fiecăreia dintre aceste legislații, plata prestațiilor cu titlu provizoriu revine instituției care a informat cea dintâi instituția de instrumentare cu privire la existența acestui drept; instituția de instrumentare trebuie să informeze celelalte instituții în cauză.

(4) Instituția care trebuie să plătească prestații în temeiul paragrafelor (1), (2) și (3), informează imediat solicitantul cu privire la acest fapt, atrăgându-i atenția în mod explicit asupra caracterului provizoriu al măsurii luate și a faptului că nu poate face obiectul unui recurs.

(5) Dacă nu se plătește solicitantului nici o prestație cu titlu provizoriu în temeiul paragrafelor (1), (2) sau (3), dar din informațiile primite rezultă că un drept este dobândit în temeiul articolului 46 (2) din Regulament, instituția de instrumentare îi plătește acestuia un avans recuperabil adecvat al cărui quantum este cât mai apropiat posibil de quantumul care îi va fi probabil acordat conform articolului 46 (2) din Regulament.

(6) Două state membre sau autoritățile competente ale acelor state membre pot conveni să aplice alte modalități de plată a prestațiilor cu titlu provizoriu în cazurile care privesc numai instituțiile acelor state membre.

Acordurile care se încheie în această materie se comunică Comisiei administrative.

Articolul 46 (11)

Cuquanturi datorate pentru perioadele de asigurare voluntară sau facultativă continuă care nu trebuie luate în considerare potrivit Articolului 15 (1) (b) din Regulamentul de aplicare

Pentru calcularea cuantumului teoretic și a celui real al prestației, în conformitate cu dispozițiile articolului 46 paragraful (2) literele (a) și (b) din Regulament, se aplică regulile prevăzute la articolul 15 paragraful (1) literele (b), (c) și (d) din Regulamentul de aplicare.

Cuquantumul real datorat, calculat potrivit articolului 46 (2) din Regulament, se majorează cu cuquantumul corespunzător perioadelor de asigurare voluntară sau facultativă continuă, care nu a fost luat în considerare potrivit articolului 15 (1) (b) din Regulamentul de aplicare. Această majorare va fi calculată potrivit prevederilor legislației statului membru conform căreia au fost realizate perioadele de asigurare voluntară sau facultativă continuă. Comparația la care se face referire la articolul 46 (3) din Regulament trebuie făcută ținând cont de majorarea menționată.

Articolul 47 (11)

Calculul cuantumurilor datorate potrivit perioadelor de asigurare voluntară sau facultativă continuă

Potrivit legislației pe care o aplică, instituția fiecărui stat membru va calcula cuantumul corespunzător perioadelor de asigurare voluntară sau facultativă continuă care, potrivit articolului 46a paragraful (3) litera (c) din Regulament, nu este supus prevederilor referitoare la retragere, reducere sau suspendare de către un alt stat membru.

Articolul 48 (11)

Comunicarea către solicitant a deciziilor instituțiilor

(1) Deciziile definitive luate de fiecare instituție în cauză vor fi transmise instituției de instrumentare. Fiecare decizie trebuie să specifice căile și termenele de recurs prevăzute de legislația respectivă. La primirea tuturor acestor decizii, instituția de instrumentare le va comunica solicitantului, în limba acestuia, prin intermediul unei note recapitulative la care se anexează deciziile menționate anterior. Termenele de recurs încep să curgă de la primirea notei recapitulative de către solicitant.

(2) La expedierea către solicitant a notei recapitulative prevăzute la paragraful (1), instituția de instrumentare transmite în același timp o copie fiecărei instituții în cauză, anexând o copie a deciziilor celorlalte instituții.

Articolul 49 (11)

Recalcularea prestațiilor

(1) În vederea aplicării articolelor 43 paragraful (3), 49 paragrafele (2) și (3) și articolului 51 paragraful (2) din Regulament, dispozițiile articolului 45 din Regulamentul de aplicare se aplică *mutatis mutandis*

(2) În cazul recalculării, retragerii sau suspendării unei prestații, instituția care a luat această decizie notifică imediat persoana în cauză și fiecare instituție față de care persoana în cauză are un drept, dacă este necesar, prin intermediarul instituției de instrumentare. Decizia trebuie să specifice căile și termenele de recurs prevăzute de legislația respectivă. Termenele de recurs încep să curgă de la primirea deciziei de către persoana în cauză.

Articolul 50

Măsuri menite să accelereze acordarea prestațiilor

- (1) (a) (i) În cazul în care un lucrător salariat sau lucrător independent, cetățean al unui stat membru intră sub incidența legislației altui stat membru, instituția competentă în materie de pensii a celui de al doilea stat membru transmite organismului desemnat de autoritatea competentă a aceluiași stat membru, folosind toate mijloacele pe care le are la dispoziție la momentul înregistrării lucrătorului în cauză, toate informațiile privind identificarea persoanei în cauză, denumirea instituției competente menționate anterior și numărul de asigurare atribuit de aceasta din urmă.
- (ii) Mai mult decât atât, instituția competentă menționată la punctul (i) transmite, de asemenea, în măsura în care este posibil, organismului desemnat în conformitate cu punctul (i), orice alte informații care pot facilita și accelera acordarea pensiilor.
- (iii) Aceste informații se transmit, în condițiile stabilite de Comisia administrativă, organismului desemnat de autoritatea competentă a statului membru în cauză.
- (iv) Pentru aplicarea dispozițiilor punctelor (i), (ii) și (iii), apatrizii și refugiații sunt considerați cetățeni ai statului membru a cărui legislație li s-a aplicat cea dintâi.
- (b) La cererea persoanei în cauză sau a instituției la care aceasta este asigurată în acel moment, instituțiile în cauză reconstituie stagiul de cotizare al acesteia, începând, cel mai târziu, cu un an înaintea datei la care aceasta atinge vârsta de pensionare.
- (2) Comisia administrativă stabilește modalitățile de aplicare a paragrafului (1).

Controale administrative și examinări medicale

Articolul 51

(1) În cazul în care o persoană care beneficiază, în special, de:

- (a) prestații de invaliditate,
- (b) prestații de bătrânețe acordate în cazul incapacității de muncă,
- (c) prestații de bătrânețe acordate șomerilor în vârstă,
- (d) prestații de bătrânețe acordate în cazul încetării activității profesionale sau comerciale,
- (e) prestații de urmaș acordate în cazul invalidității sau incapacității de muncă,
- (f) prestații acordate cu condiția ca resursele financiare ale beneficiarului să nu depășească o limită stabilită,

își are șederea temporară sau reședința pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul în care este situată instituția plătitoare, controalele administrative și examinările medicale se efectuează, la cererea acelei instituții, de către instituția de la locul de ședere temporară sau de reședință al beneficiarului, în conformitate cu modalitățile prevăzute de legislația aplicată de ultima instituție. Totuși, instituția plătitoare își rezervă dreptul de a proceda la instrumentarea beneficiarului de către un medic la alegerea acesteia.

(2) Dacă se constată că beneficiarul menționat la paragraful (1) este lucrător salariat sau lucrător independent sau dispune de resurse financiare peste limita stabilită în perioada în care primește prestații, instituția de la locul de ședere temporară sau de reședință trebuie să trimită un raport instituției plătitoare care a solicitat controlul sau instrumentarea. Acest raport indică, în special, natura activității salariate sau independente desfășurate, cuantumul veniturilor sau resurselor financiare avute de persoana în cauză în ultimul trimestru, câștigurile obișnuite obținute în același domeniu de către un lucrător salariat sau un lucrător independent la același nivel ca și persoana în cauză, în profesia pe care aceasta a exercitat-o înainte de a deveni invalidă, pe parcursul unei perioade de referință ce urmează să fie determinată de către instituția plătitoare și, după caz, avizul unui medic expert cu privire la starea de sănătate a persoanei în cauză.

Articolul 52

În cazul în care, după suspendarea prestațiilor de care a beneficiat, persoana în cauză își redobândește dreptul la prestații atunci când își are reședința pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul competent, instituțiile în cauză fac schimb asupra tuturor informațiilor utile pentru reluarea acordării prestațiilor menționate anterior.

Plata prestațiilor

Articolul 53

Modalitatea de plată a prestațiilor

(1) În cazul în care instituția plătitoare dintr-un stat membru nu achită direct prestațiile datorate beneficiarilor care au dreptul la acestea și care au reședința pe teritoriul altui stat membru, aceste prestații se plătesc, la cererea instituției plătitoare, de către organismul de legătură al celui de-al doilea stat membru sau de către instituția de la locul de reședință al persoanelor menționate care au dreptul la prestații în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 54 - 58 din Regulamentul de aplicare; în cazul în care instituția plătitoare achită prestațiile direct persoanelor care au dreptul la acestea, aceasta notifică instituția de la locul de reședință cu privire la acest fapt. Procedura de plată ce se aplică de către instituțiile statelor membre este prevăzută în Anexa 6.

(2) Două sau mai multe state membre sau autoritățile competente ale acelor state membre pot conveni asupra altor modalități pentru plata prestațiilor, în cazurile în care sunt implicate numai instituțiile competente ale acelor state membre. Orice acorduri încheiate în această materie se comunică Comisiei administrative.

(3) Dispozițiile acordurilor privind plata prestațiilor, care aplicabile în ziua precedentă intrării în vigoare a Regulamentului, continuă să se aplice cu condiția ca acestea să fie prevăzute în Anexa 5.

Articolul 54

Comunicarea către organismul plătitor a borderoului de plăți ce urmează a fi efectuate

Instituția responsabilă pentru plata prestațiilor transmite organismului de legătură din statul membru pe teritoriul căruia beneficiarul își are reședința sau instituției de la locul de reședință, (ambele numite în continuare „organism plătitor”), în copie, un borderou de plăți ce urmează a fi efectuate, care trebuie să ajungă la organismul plătitor cu cel puțin 20 de zile anterior datei scadenței prestațiilor.

Articolul 55

Plata sumelor datorate în contul organismului plătitor

(1) Cu zece zile înainte de data scadenței prestațiilor, instituția plătitoare achită, în moneda statului membru pe al cărui teritoriu este situată, suma necesară pentru plățile menționate în borderoul prevăzut la articolul 54 din Regulamentul de aplicare. Plata se efectuează prin banca națională sau prin altă bancă a statului membru pe al cărui teritoriu este situată instituția plătitoare, într-un cont deschis în numele Băncii Naționale sau al altei bănci din statul membru pe al cărui teritoriu este situat organismul plătitor, în favoarea acestui organism. Această plată este liberatorie. În același timp, instituția plătitoare transmite organismului plătitor o notificare de plată.

(2) Banca în contul căreia a fost efectuată plata, creditează organismul plătitor cu valoarea de schimb a plății în moneda statului membru pe al cărui teritoriu este situat acest organism.

(3) Denumirea, sediile sau locurile de afaceri ale băncilor prevăzute la paragraful (1) sunt menționate în Anexa 7.

Articolul 56

Plata sumelor datorate de către organismul plătitor persoanelor care au dreptul la prestații

(1) Plățile menționate în borderoul prevăzut la articolul 54 din Regulamentul de aplicare se achită beneficiarului de către organismul plătitor, în numele instituției responsabile cu plata. Aceste plăți se efectuează conform modalităților prevăzute de legislația aplicată de organismul plătitor.

(2) Imediat ce organismul plătitor sau orice alt organism desemnat de acesta ia cunoștință de orice circumstanțe care justifică suspendarea sau retragerea prestațiilor, acesta încetează toate plățile. Acest lucru se întâmplă, de asemenea, în cazul în care beneficiarul își transferă reședința pe teritoriul altui stat.

(3) Organismul plătitor înștiințează instituția plătitoare cu privire la motivul oricărei neefectuări a plății. În cazul decesului beneficiarului sau al soțului acestuia, sau în cazul recăsătoririi soțului supraviețuitor, organismul plătitor notifică instituția menționată anterior asupra datei producerii evenimentului respectiv.

Articolul 57

Regularizarea conturilor cu privire la plățile menționate la articolul 56 din Regulamentul de aplicare

(1) Conturile cu privire la plățile menționate la articolul 56 din Regulamentul de aplicare se regularizează la sfârșitul fiecărei perioade de plată, pentru a stabili sumele achitate efectiv beneficiarilor sau reprezentanților legali sau mandatarilor lor, precum și sumele neplătite.

(2) Suma totală, exprimată în cifre și litere, în moneda statului membru pe al cărui teritoriu este situată instituția plătitoare, este certificată ca fiind în conformitate cu plățile efectuate de organismul plătitor și confirmată prin semnătura reprezentantului acelui organism.

(3) Organismul plătitor este garantul efectuării corespunzătoare a plăților astfel determinate.

(4) Diferența dintre sumele plătite de instituția plătitoare, exprimată în moneda statului membru pe al cărui teritoriu este situată aceasta, și valoarea plăților justificate de organismul plătitor, exprimată în aceeași monedă, se adaugă sumelor ce trebuie plătite ulterior cu același titlu, de către instituția plătitoare.

Articolul 58

Recuperarea cheltuielilor aferente plății prestațiilor

Cheltuielile aferente plății prestațiilor, în special cheltuielile poștale și bancare, pot fi recuperate de la beneficiari, de către organismul plătitor, în condițiile prevăzute de legislația pe care acel organism o aplică.

Articolul 59

Notificarea schimbului de reședință a persoanei îndreptățite la prestații

În cazul în care persoana îndreptățită la prestații acordate în temeiul legislației unuia sau mai multor state membre, își schimbă reședința de pe teritoriul unui stat pe cel al altui stat, aceasta trebuie să notifice acest fapt instituției sau instituțiilor plătitoare a/ale prestațiilor și organismului plătitor.

CAPITOLUL 4

ACCIDENTE DE MUNCĂ ȘI BOLI PROFESIONALE

Aplicarea articolelor 52 și 53 din Regulament

Articolul 60

Prestațiile în natură în cazul stabilirii reședinței într-un stat membru, altul decât statul competent

(1) Pentru a beneficia de prestații în natură în temeiul articolului 52 litera (a) din Regulament, un lucrător salariat sau un lucrător independent trebuie să prezinte instituției de la locul de reședință, un atestat care să certifice că acesta are dreptul la aceste prestații în natură. Acest atestat se eliberează de instituția competentă, după caz, pe baza informațiilor furnizate de angajator. Mai mult decât atât, în cazul în care legislația statului competent prevede astfel, lucrătorul salariat sau lucrătorul independent trebuie să prezinte instituției de la locul de reședință un avis de primire din partea instituției competente a declarației unui accident de muncă sau a unei boli profesionale. În cazul în care persoana în cauză nu prezintă aceste documente, instituția de la locul de reședință le va obține de la instituția competentă și, până la primirea acestora, îi acordă persoanei prestațiile în natură conform asigurării de boală, cu condiția ca acesta să îndeplinească condițiile impuse pentru a avea dreptul la acestea.

(2) Acest atestat rămâne valabil până când instituția de la locul de reședință primește notificarea anulării sale. Cu toate acestea, în cazul în care atestatul este eliberat de o instituție franceză, acesta este valabil numai un an de la data eliberării și trebuie reînnoit anual.

(3) În cazul în care persoana în cauză este lucrător sezonier, atestatul menționat la paragraful (1) este valabil pe întreaga durată estimată a activității sezoniere, cu excepția cazului în care, între timp, instituția competentă notifică instituția de la locul de reședință cu privire la anularea acestuia.

(4) Referitor la fiecare solicitare de prestații în natură, persoana în cauză prezintă documentele justificative necesare pentru acordarea prestațiilor în natură conform legislației statului membru pe al cărui teritoriu își are reședința.

(7) Persoana în cauză trebuie să informeze instituția de la locul de reședință cu privire la orice schimbare a situației sale care poate să afecteze dreptul său la prestații în natură, în special cu privire la orice încetare sau modificare a locului de muncă sau a activității independente sau orice schimbare de reședință sau de ședere temporară. De asemenea, dacă persoana în cauză încetează a mai fi asigurată sau își pierde dreptul la prestații în natură, instituția competentă informează instituția de la locul de reședință în consecință. Instituția de la locul de reședință poate solicita oricând instituției competente orice informații privind asigurarea persoanei în cauză sau privind dreptul acesteia la prestații în natură.

(8) În cazul lucrătorilor frontalieri, medicamentele, bandajele, ochelarii și dispozitivele mici, analizele și testele de laborator pot fi eliberate, respectiv, efectuate numai pe teritoriul statului membru pe al cărui teritoriu acestea au fost prescrise conform dispozițiilor legislației acelui stat membru.

(9) Două sau mai multe state membre sau autoritățile competente ale acestor state membre, pot conveni, după primirea avizului Comisiei administrative, asupra altor modalități de aplicare.

Articolul 61

Prestațiile în bani, altele decât pensiile, în cazul stabilirii reședinței într-un stat membru, altul decât statul competent

(1) Pentru a beneficia de prestații în bani, altele decât pensiile, în temeiul articolului 52 litera (b) din Regulament, un lucrător salariat sau un lucrător independent trebuie să se adreseze instituției de la locul de reședință, în termen de trei zile de la debutul incapacității de muncă, prin prezentarea unui certificat de încetare a activității sau, în cazul în care legislația aplicată de instituția competentă sau de instituția de la locul de reședință prevede aceasta, un certificat de incapacitate de muncă eliberat de medicul curant al persoanei în cauză.

(2) În cazul în care medicii curanți din țara de reședință nu eliberează certificate de incapacitate de muncă, persoana în cauză se adresează direct instituției de la locul de reședință, în termenul stabilit de legislația pe care aceasta o aplică.

Această instituție procedează imediat la constatarea, din punct de vedere medical, a incapacității de muncă și întocmește certificatul menționat la paragraful (1). Acest certificat specifică durata probabilă a incapacității și se transmite fără întârziere instituției competente.

(3) În cazul în care nu se aplică paragraful (2), în cel mai scurt timp și, în orice caz, în termen de trei zile de la data la care persoana în cauză i s-a adresat, instituția de la locul de reședință procedează la instrumentarea medicală a persoanei respective, ca și cum aceasta ar fi fost asigurată la această instituție. Raportul medicului examinator indică, în special, durata probabilă a incapacității de muncă și se transmite instituției competente, de către instituția de la locul de reședință, în termen de trei zile de la data examinării.

(4) Instituția de la locul de reședință procedează ulterior la efectuarea oricăror controale administrative sau examinări medicale ale persoanei în cauză ca și cum aceasta ar fi asigurată la această instituție. Imediat ce constată că lucrătorul este apt să își reia activitatea, informează neîntârziat persoana în cauză, precum și instituția competentă, specificând data încetării incapacității de muncă. Fără a aduce atingere dispozițiilor paragrafului (6), notificarea persoanei în cauză este considerată ca o decizie luată în numele instituției competente.

(5) În toate cazurile, instituția competentă își rezervă dreptul de a proceda la instrumentarea persoanei în cauză de către un medic la alegerea sa.

(6) În cazul în care instituția competentă decide să refuze acordarea prestațiilor în bani, deoarece persoana în cauză nu a îndeplinit formalitățile prevăzute de legislația țării de reședință sau dacă constată că persoana respectivă este aptă să își reia activitatea, aceasta notifică persoanei în cauză decizia sa și trimite în același timp o copie a acestei decizii instituției de la locul de reședință.

(7) În cazul în care persoana în cauză își reia activitatea, aceasta informează, în consecință, instituția competentă, dacă legislația aplicată de această instituție prevede astfel.

(8) Instituția competentă acordă prestațiile în bani prin mijloace adecvate, în special prin mandat poștal internațional, și informează, în consecință, instituția de la locul de reședință și lucrătorul. În cazul în care prestațiile în bani sunt plătite de instituția de la locul de reședință, în numele instituției competente, aceasta din urmă informează lucrătorul cu privire la drepturile sale și indică instituției de la locul de reședință quantumul prestațiilor în bani, datele pentru plată și perioada maximă în care acestea trebuie acordate, astfel cum este prevăzut de legislația statului competent.

(9) Două sau mai multe state membre sau autoritățile competente ale acestora pot conveni, după primirea avizului Comisiei administrative, asupra altor modalități de aplicare.

Aplicarea articolului 55 din Regulament

Articolul 62

Prestațiile în natură în cazul șederii temporare într-un stat membru, altul decât statul competent

(1) Pentru a beneficia de prestații în natură, potrivit articolului 55 (1) (a) (i) din Regulament, lucrătorul salariat sau lucrătorul independent trebuie să prezinte furnizorului de servicii medicale un document emis de către instituția competentă care să ateste faptul că acesta are dreptul la prestații în natură. Acel document va fi emis potrivit articolului 2. Dacă persoana în cauză nu poate prezenta acel document, va contacta instituția locului de ședere temporară care va solicita instituției competente un atestat care să ateste că persoana în cauză are dreptul la prestații în natură. Un document emis de către instituția competentă pentru dobândirea dreptului la prestații potrivit articolului 55 (1) (a) (i) din Regulament, în fiecare caz în parte, va avea același efect față de furnizorul de servicii medicale ca și un document național al drepturilor persoanelor asigurate pe lângă instituția locului de ședere temporară.

(2) Articolul 60 (9) din Regulamentul de implementare se va aplica *mutatis mutandis*.

Articolul 63

Prestațiile în natură pentru lucrătorii salariați sau independenți în cazul schimbării reședinței sau întoarcerii în țara de reședință, precum și pentru lucrătorii salariați sau independenți autorizați să se deplaseze în alt stat membru pentru tratament medical

(1) Pentru a beneficia de prestații în natură în temeiul articolului 55 (1) (b) (i) din Regulament, lucrătorul salariat sau independent trebuie să prezinte instituției de la locul de reședință un atestat care să certifice că acesta are dreptul să

primească în continuare prestațiile menționate anterior. Acest atestat, care este eliberat de instituția competentă, indică, în special, dacă este necesar, perioada maximă în care aceste prestații pot continua să fie acordate, în conformitate cu dispozițiile legislației statului competent. Atestatul poate fi eliberat, la cererea lucrătorului, după plecarea acestuia dacă, din motive de forță majoră, aceasta nu a putut fi întocmit înainte.

(2) Dispozițiile articolului 60 (9) din Regulamentul de aplicare se aplică *mutatis mutandis*.

(3) Dispozițiile paragrafelor (1) și (2) se aplică prin analogie în ceea ce privește acordarea prestațiilor în natură în cazul menționat la articolul 55 (1) (c) (i) din Regulament.

Articolul 64

Prestațiile în bani, altele decât pensiile în cazul șederii temporare într-un stat membru, altul decât statul competent

Pentru a beneficia de prestațiile în bani, altele decât pensiile, în temeiul articolului 55 (1) (a) (ii) din Regulament, se aplică prin analogie dispozițiile articolului 61 din Regulamentul de aplicare. Totuși, fără a aduce atingere obligației de a prezenta un certificat de incapacitate de muncă, lucrătorul salariat sau lucrătorul independent care se află temporar pe teritoriul unui stat membru fără să desfășoare o activitate profesională sau comercială nu este obligat să prezinte certificatul de încetare a activității, menționat la articolul 61 (1) din Regulamentul de aplicare.

Aplicarea articolelor 52 până la 56 din Regulament

Articolul 65

Declarații, anchete și schimb de informații între instituții cu privire la un accident de muncă sau o boală profesională survenite într-un stat membru, altul decât statul competent

(1) În cazul în care survine un accident de muncă sau este diagnosticată o boală profesională pentru prima dată pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul competent, trebuie făcută o declarație cu privire la accidentul de muncă sau boala profesională, în conformitate cu dispozițiile legislației statului competent, fără a aduce atingere oricăror dispoziții legale în vigoare pe teritoriul statului membru în care a survenit accidentul de muncă sau în care a fost diagnosticată pentru prima dată boala profesională și acele dispoziții rămân, în acest caz, aplicabile. Această declarație se trimite instituției competente iar o copie se trimite instituției de la locul de reședință sau de ședere temporară.

(2) Instituția statului membru pe al cărui teritoriu a survenit accidentul de muncă sau a fost diagnosticată prima dată boala profesională, comunică instituției competente, în dublu exemplar, certificatul medical întocmit pe acel teritoriu și, la cererea instituției din urmă, orice informații relevante.

(3) Dacă, în cazul unui accident de traseu, survenit în timpul călătoriei pe teritoriul unui stat membru altul decât statul competent, există motive pentru efectuarea unei anchete pe teritoriul primului stat membru, un anchetator poate fi desemnat în acest scop, de către instituția competentă, care informează, de asemenea, autoritățile aceluia stat membru. Aceste autorități asistă anchetatorul menționat anterior, în special prin desemnarea unei persoane care să îl asiste în consultarea proceselor verbale și a oricăror alte documente cu privire la accident.

(4) La sfârșitul tratamentului se transmite instituției competente un raport detaliat, însoțit de certificatele medicale privind consecințele permanente ale accidentului sau bolii și, în special, starea curentă a victimei și recuperarea după leziuni sau stabilizarea acestora. Onorariile relevante se plătesc, după caz, de instituția de la locul de reședință sau de instituția de la locul de ședere temporară, în conformitate cu tariful aplicat de acea instituție, instituției competente.

(5) Instituția competentă notifică la cererea instituției de la locul de reședință sau instituției de la locul de ședere temporară, după caz, decizia de stabilire a datei de recuperare după leziuni sau de stabilizare a acestora și, dacă este cazul, decizia privind acordarea unei indemnizații.

Articolul 66

Contestarea caracterului profesional al accidentului sau bolii

(1) În cazul în care instituția competentă contestă aplicarea legislației privind accidentele de muncă sau bolile profesionale în cazurile menționate la articolul 52 sau articolul 55 (1) din Regulament, aceasta informează imediat instituția de la locul de reședință sau instituția de la locul de ședere temporară care au acordat prestațiile în natură; prestații considerate apoi ca provenind din asigurarea de boală și continuând a fi acordate sub acest titlu în temeiul certificatelor sau atestatelor menționate la articolul 21 din Regulamentul de aplicare.

(2) În cazul în care a fost luată o decizie definitivă cu privire la acest subiect, instituția competentă informează imediat instituția de la locul de reședință sau instituția de la locul de ședere temporară care a acordat prestațiile în natură. Această instituție continuă să acorde prestațiile în natură menționate anterior în temeiul asigurării de boală, dacă lucrătorul salariat sau independent are dreptul la acestea, în cazul în care nu este vorba despre un accident de muncă sau o boală profesională. În caz contrar, prestațiile în natură de care lucrătorul a beneficiat în temeiul asigurării de boală sunt considerate prestații pentru accident de muncă sau boală profesională.

Aplicarea articolului 57 din Regulament

Articolul 67 (7)

Procedura în cazul expunerii la riscul unei boli profesionale în mai multe state membre

(1) În cazul menționat la articolul 57 (1) din Regulament, declarația cu privire la boala profesională va fi transmisă fie instituției competente în materie de boli profesionale a statului membru conform cu a cărui legislație victima a

desfășurat ultima dată o activitate care poate cauza boala respectivă, fie instituției de la locul de reședință care transmite declarația instituției competente menționate anterior.

(2) În cazul în care instituția competentă menționată la paragraful (1) constată că o activitate care poate cauza boala profesională respectivă a fost desfășurată ultima dată conform legislației altui stat membru, aceasta transmite declarația și documentele conexe instituției corespunzătoare a acelui stat membru.

(3) În cazul în care instituția statului membru, în conformitate cu a cărei legislație victima a desfășurat ultima dată o activitate care poate cauza boala profesională respectivă, constată că această victimă sau urmașii săi nu îndeplinesc condițiile acelei legislații, luând în considerare dispozițiile articolului 57 paragrafele (2), (3) și (4) din Regulament, instituția menționată anterior:

(a) transmite, fără întârziere, instituției statului membru în conformitate cu a cărei legislație victima a desfășurat anterior o activitate care poate cauza boala respectivă, declarația și toate documentele care o însoțesc, inclusiv constatările și rapoartele expertizelor medicale efectuate de prima instituție, precum și o copie a deciziei menționate la litera (b);

(b) notifică simultan persoanei în cauză decizia sa, indicând, în special, motivele pentru refuzul prestațiilor, căile și termenele de atac, precum și data la care dosarul a fost transmis instituției menționate la litera (a).

(4) dacă este necesar, cazul poate fi transmis înapoi, conform aceleiași proceduri, instituției corespunzătoare a statului membru în conformitate cu a cărei legislație victima a desfășurat prima dată o activitate care poate cauza boala profesională respectivă.

Articolul 68 (7)

Schimbul de informații între instituții în cazul unui recurs împotriva unei decizii de respingere a unei cereri. Plata avansurilor în cazul unui recurs

(1) În cazul în care se introduce un recurs împotriva unei decizii de respingere a unei cereri luată de către instituția unuia dintre statele membre în conformitate cu a cărei legislație victima a desfășurat o activitate care poate cauza boala profesională în cauză, acea instituție trebuie să informeze instituția căreia i-a fost transmisă declarația, conform cu procedura prevăzută la articolul 67 (3) din Regulamentul de aplicare și, ulterior, o informează cu privire la decizia definitivă luată.

(2) În cazul în care dreptul la prestații a fost dobândit în temeiul legislației aplicate de cea din urmă instituție, având în vedere dispozițiile articolului 57 paragrafele (2), (3) și (4) din Regulament, acea instituție plătește avansuri până la o sumă ce urmează să se stabilească, dacă este necesar, după consultarea instituției împotriva deciziei căreia s-a introdus recursul. Această ultimă instituție rambursează suma avansurilor plătite în cazul în care, ca urmare a recursului, este obligată să acorde prestațiile. Această sumă se reține apoi din suma totală a prestațiilor datorate persoanei în cauză.

Articolul 69 (7)

Repartizarea costului prestațiilor în bani în cazul pneumoconiozei sclerogene

Pentru aplicarea articolului 57 (5) din Regulament se aplică următoarele reguli:

(a) instituția competentă a statului membru, în conformitate cu legislația căreia se acordă prestațiile în bani în temeiul articolului 57 (1) din Regulament (numită în continuare „instituția responsabilă cu plata prestațiilor în bani”) folosește un formular care conține, în special, evidența și rezumatul tuturor perioadelor de asigurare (asigurare de bătrânețe) sau a perioadelor de reședință realizate de victimă, conform legislației fiecărui stat membru în cauză;

(b) instituția responsabilă cu plata prestațiilor în bani transmite acel formular tuturor instituțiilor de asigurare de bătrânețe la care victima a fost asigurată în fiecare dintre acele state; fiecare dintre instituțiile menționate anterior introduce în formular perioadele de asigurare (asigurare pentru bătrânețe) realizate conform legislației pe care aceasta o aplică și returnează formularul instituției responsabile cu plata prestațiilor în bani;

(c) instituția responsabilă cu plata prestațiilor în bani repartizează apoi costurile între ea și celelalte instituții competente în cauză; ea le notifică pe acestea din urmă cu privire la repartizare, în vederea aprobării de către acestea, împreună cu dovada justificativă corespunzătoare, în special cu privire la suma totală a prestațiilor în bani acordate și calculul procentelor repartizării;

(d) la sfârșitul fiecărui an calendaristic, instituția responsabilă cu plata prestațiilor în bani transmite fiecăreia dintre celelalte instituții competente în cauză un extras al prestațiilor în bani plătite în anul financiar luat în considerare, indicând suma datorată de fiecare dintre acestea, conform repartizării prevăzute la litera (c); fiecare dintre aceste instituții rambursează suma datorată instituției responsabile cu plata prestațiilor în bani imediat ce este posibil, în cadrul unui termen de trei luni, dar nu mai târziu de acest termen.

Aplicarea articolului 58 (3) din Regulament

Articolul 70

Atestatul privind membrii de familie ce trebuie luați în considerare la calcularea prestațiilor în bani, inclusiv a pensiilor

(1) Pentru a beneficia de dispozițiile articolului 58 (3) din Regulament, solicitantul trebuie să prezinte un atestat privind membrii de familie ai acestuia care își au reședința pe teritoriul unui stat membru, altul decât cel în care este situată instituția responsabilă pentru acordarea prestațiilor în bani.

Acest atestat se eliberează de instituția de asigurare de boală de la locul de reședință al membrilor de familie sau de către altă instituție desemnată de autoritatea competentă a statului membru pe teritoriul căruia își au reședința aceștia. Dispozițiile paragrafelor al doilea și al treilea ale articolului 25 (2) din Regulamentul de aplicare se aplică prin analogie.

În locul atestatului prevăzut la primul paragraf, instituția responsabilă pentru acordarea prestațiilor în bani poate impune solicitantului să prezinte documente recente privind starea civilă a membrilor de familie ai acestuia care își au reședința pe teritoriul unui stat membru, altul decât cel în care este situată instituția menționată anterior.

(2) În cazul menționat la paragraful (1), dacă legislația aplicată de instituția respectivă impune ca membrii de familie să locuiască sub același acoperiș cu solicitantul, faptul că membrii de familie care nu îndeplinesc această condiție sunt totuși persoane aflate, în principal, în întreținerea solicitantului, trebuie să se stabilească prin documente care să dovedească transmiterea în mod regulat a unei părți din câștiguri.

Aplicarea articolului 60 din Regulament

Articolul 71

Agravarea unei boli profesionale

(1) Pentru cazurile acoperite de prevederile articolului 60 (1) din Regulament, solicitantul prezintă instituției statului membru de la care acesta își revendică dreptul la prestații, toate informațiile referitoare la prestațiile acordate anterior pentru boala profesională respectivă. Instituția în cauză poate solicita oricărei alte instituții (fostă competentă), toate informațiile considerate necesare.

(2) Pentru cazurile acoperite de prevederile articolului 60 (1) din Regulament, instituția competentă care trebuie să facă plata prestațiilor în bani notifică cealaltă instituție implicată, solicitându-i acordul pentru cuantumul costurilor ce vor fi suportate de ultima instituție ca rezultat al agravării bolii, împreună cu toate documentele justificative adecvate. La sfârșitul fiecărui an calendaristic, prima instituție trimite celei de-a doua instituții o declarație a prestațiilor în bani plătite pe parcursul anului financiar respectiv, evidențind cuantumul convenit din partea ultimei instituții, care rambursează primei instituții în cel mai scurt timp posibil, până cel mai târziu în trei luni de zile.

(3) Pentru cazul la care se face referire în prima frază a articolului 60 (2) (b) din Regulament, instituția responsabilă de plata prestațiilor în bani notifică instituția competentă în cauză, solicitându-i acordul pentru modificările intervenite în repartizarea anterioară a costurilor, împreună cu documentele justificative adecvate.

(4) Pentru cazul la care se face referire în a doua frază a articolului 60 (2) (b) din Regulament, prevederile paragrafului (2) se aplică prin analogie.

Aplicarea articolului 61 (5) și (6) din Regulament

Articolul 72

Stabilirea gradului de incapacitate în cazul unui accident de muncă suferit anterior sau ulterior sau a unei boli profesionale diagnosticate anterior sau ulterior

(1) Pentru stabilirea gradului de incapacitate, în vederea acordării unui drept la prestații, sau pentru determinarea cuantumului unei asemenea prestații pentru cazurile la care se face referire în articolul 61 (5) și (6) din Regulament, solicitantul furnizează instituției competente a statului membru la a cărei legislație era supus în momentul în care a suferit accidentul de muncă sau când a fost diagnosticată boala profesională, toate informațiile asupra accidentelor de muncă suferite și a bolilor profesionale contactate de persoana în cauză atunci când se afla sub incidența legislației oricărui alt stat membru, indiferent de gradul de incapacitate cauzat de respectivele situații anterioare sau ulterioare.

(2) În conformitate cu legislația pe care o administrează, pentru deschiderea dreptului la prestații și determinarea cuantumului prestației, instituția competentă ia în considerare gradul de incapacitate cauzat de respectivele situații anterioare sau ulterioare.

(3) Instituția competentă poate solicita oricărei alte instituții, care anterior sau ulterior a fost instituție competentă, obținerea oricăror informații considerate a fi necesare.

În cazul în care, o incapacitate de muncă anterioară sau ulterioară a fost cauzată de un accident suferit în timp ce persoana în cauză se afla sub incidența legislației unui stat membru, care nu face diferențieri în funcție de originea incapacității de muncă, instituția competentă pentru situațiile de incapacitate de muncă anterioară sau ulterioară sau pentru corpul neînsuflețit desemnat de instituția competentă a statului membru în cauză, la solicitarea instituției competente a altui stat membru, furnizează informații referitoare la gradul incapacității de muncă anterioare sau ulterioare și pe cât posibil, orice informații care permit să se stabilească dacă incapacitatea a fost determinată de un accident de muncă în sensul legislației administrate de instituția celui de-al doilea stat membru. În aceste cazuri prevederile paragrafului (2) se aplică prin analogie.

Aplicarea articolului 62 (1) din Regulament

Articolul 73

Instituții la care lucrătorii din mine sau din întreprinderi similare se pot adresa când își au reședința sau șederea temporară pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul competent

(1) În cazurile la care se face referire în articolul 62 (1) din Regulament și acolo unde, în statul de ședere temporară sau de reședință, prestațiile acordate în baza regimului de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale

care acoperă meseriașii din industria oțelului sunt echivalente cu cele acordate în baza unui regim special pentru lucrătorii din mine și întreprinderi similare, lucrătorii aparținând celei din urmă categorii pot solicita prestații celei mai apropiate instituții de pe teritoriul statului membru pe teritoriul căruia își au reședința sau ședere temporară specificată în Anexa 3 din Regulamentul de aplicare, chiar dacă ultima este o instituție a unui regim aplicabil meseriașilor din industria oțelului, instituție care va acorda respectivele prestații.

(2) În cazul în care prestațiile acordate în baza unui regim special pentru lucrătorii din mine și întreprinderi similare sunt mai avantajoase, acești lucrători au posibilitatea de a se adresa fie instituției responsabile de administrarea aceluia regim, fie celei mai apropiate instituții de pe teritoriul statului membru unde aceștia își au reședința sau ședere temporară, care administrează regimul meseriașilor din industria oțelului. În cel din urmă caz, instituția în cauză atrage atenția persoanei interesate asupra faptului că prin adresarea la instituția responsabilă de administrarea regimului special anterior menționat, persoana va obține prestații mai avantajoase; instituția va trebui, în continuare, să informeze persoana în cauză asupra numelui și adresei acestei instituții.

Aplicarea articolului 62 (2) din Regulament

Articolul 74

Luarea în considerare a perioadei pe parcursul căreia prestațiile au fost acordate de instituția unui alt stat membru

Pentru aplicarea dispozițiilor articolului 62 (2) din Regulament, instituția statului membru chemată să acorde prestații poate solicita instituției altui stat membru să furnizeze informații referitoare la perioada pe parcursul căreia ultima instituție a furnizat prestații pentru același caz de accident de muncă sau boală profesională.

Prezentarea și instrumentarea solicitărilor de pensii, exclusiv pensiile pentru boli profesionale acoperite de prevederile articolului 57 din Regulament

Articolul 75

(1) Pentru a primi o pensie sau o alocație suplimentară conform legislației unui stat membru, un lucrător salariat sau un lucrător independent sau urmașii acestuia care își au reședința pe teritoriul unui alt stat membru sunt obligați să adreseze o cerere fie instituției competente, fie instituției de la locul de reședință, care va transmite instituției competente. Prezentarea cererii se va supune următoarelor reguli:

(a) cererea trebuie însoțită de documentele justificative solicitate și întocmită pe formularul prevăzut de legislația pe care o aplică instituția competentă;

(b) corectitudinea informațiilor furnizate de solicitant trebuie stabilită prin documente oficiale anexate formularului de cerere, sau confirmate de organismele competente ale statului membru pe al cărui teritoriu solicitantul își are reședința.

(2) Instituția competentă notifică solicitantul asupra deciziei sale direct sau prin intermediul organismului de legătură a statului competent; aceasta transmite o copie a deciziei organismului de legătură al statului membru pe al cărui teritoriu își are reședința solicitantul.

Verificări administrative și examinări medicale

Articolul 76

(1) Verificările administrative și examinările medicale, inclusiv examinările medicale acordate pentru revizuirea pensiei, sunt efectuate la solicitarea instituției competente de către instituția statului membru pe al cărui teritoriu se întâmplă să se găsească persoana îndreptățită la prestații, în conformitate cu procedurile stabilite de legislația pe care o aplică cea din urma instituție. Instituția competentă își rezervă, ca de obicei, dreptul ca persoana îndreptățită la prestații să fie examinată de un doctor la propria alegere.

(2) Orice persoană căreia îi este acordată o pensie pentru sine sau pentru un orfan informează instituția plătitoare responsabilă asupra oricărei schimbări a situației sale sau a orfanului, care ar putea determina modificarea drepturilor la pensie.

Plata pensiilor

Articolul 77

Plata pensiilor datorate de instituția unui stat membru titularilor care își au reședința pe teritoriul altui stat membru se efectuează în conformitate cu dispozițiile articolelor 53 până la 58 din Regulamentul de aplicare.

CAPITOLUL 5

AJUTOARE DE DECES

Aplicarea articolelor 64, 65 și 66 din Regulament

Articolul 78

Introducerea cererii pentru un ajutor

Pentru a beneficia de un ajutor de deces în temeiul legislației unui stat membru, altul decât statul pe al cărui teritoriu își are reședința, solicitantul trebuie să adreseze cererea sa, fie instituției competente, fie instituției de la locul de reședință.

Cererea trebuie să fie însoțită de documentele justificative impuse de legislația pe care o aplică instituția competentă. Exactitatea informațiilor oferite de solicitant trebuie să fie stabilită prin documentele oficiale anexate cererii sau să fie confirmată de organismele competente ale statului membru pe al cărui teritoriu își are reședința solicitantul.

Articolul 79

Atestatul privind perioadele de asigurare

(1) Pentru a beneficia de dispozițiile articolului 64 din Regulament, solicitantul trebuie să prezinte instituției competente un atestat care să specifice perioadele de asigurare sau de reședință realizate de lucrătorul salariat sau lucrătorul independent conform legislației la care a fost supus ultima dată.

(2) Acest atestat se eliberează, la cererea solicitantului, de către instituția de asigurare de boală sau de bătrânețe, după caz, la care lucrătorul salariat sau independent a fost asigurat ultima dată. În cazul în care solicitantul nu prezintă atestatul respectiv, instituția competentă se adresează uneia sau celeilalte instituții menționate mai sus, pentru a-l obține.

(3) Dispozițiile paragrafelor (1) și (2) se aplică prin analogie, în cazul în care este necesar să se ia în considerare perioadele de asigurare sau de reședință realizate anterior, conform legislației oricărui alt stat membru, pentru a îndeplini condițiile impuse de legislația statului competent.

CAPITOLUL 6

PRESTAȚII DE ȘOMAJ

Aplicarea articolului 67 din Regulament

Articolul 80

Atestatul privind perioadele de asigurare sau de angajare în muncă

(1) Pentru a beneficia de dispozițiile articolului 67 paragrafele (1), (2) sau (4) din Regulament, persoana în cauză trebuie să prezinte instituției competente un atestat care specifică perioadele de asigurare sau angajare în muncă realizate anterior în calitate de lucrător salariat, conform legislației la care a fost supus ultima dată, precum și orice informații suplimentare cerute de legislația aplicată de acea instituție.

(2) Acest atestat se eliberează, la cererea persoanei în cauză, fie de către instituția competentă în materie de șomaj a statului membru la cărui legislație a fost supus ultima dată, fie de o altă instituție desemnată de autoritatea competentă a statului membru respectiv. În cazul în care aceasta nu prezintă atestatul menționat anterior, instituția competentă se adresează uneia sau celeilalte instituții menționate mai sus, pentru a-l obține.

(3) Dispozițiile paragrafelor (1) și (2) se aplică prin analogie în cazul în care este necesar să se ia în considerare perioadele de asigurare sau de angajare în muncă realizate anterior în calitate de lucrător salariat, conform legislației oricărui alt stat membru, pentru a îndeplini condițiile impuse de legislația statului competent.

Aplicarea articolului 68 din Regulament

Articolul 81

Atestatul privind calcularea prestațiilor

În vederea calculării prestațiilor care sunt de competența unei instituții menționate la articolul 68 (1) din Regulament, în cazul în care o persoană nu a desfășurat ultima sa activitate cel puțin patru săptămâni pe teritoriul statului membru în care este situată acea instituție, aceasta trebuie să prezinte instituției menționate anterior un atestat care specifică natura ultimei activități desfășurate pentru cel puțin patru săptămâni pe teritoriul altui stat membru, precum și ramura economică în care a fost desfășurată acea activitate. În cazul în care persoana în cauză nu prezintă acest atestat, instituția menționată anterior se adresează fie instituției competente în materie de șomaj a statului membru în care aceasta a fost asigurată ultima dată, fie unei alte instituții desemnate de autoritatea competentă a acelui stat membru, pentru a-l obține.

Articolul 82

Atestatul privind membrii de familie ce trebuie luați în considerare pentru calcularea prestațiilor

(1) Pentru a beneficia de dispozițiile articolului 68 (2) din Regulament, persoana în cauză trebuie să prezinte instituției competente un atestat privind membrii săi de familie care își au reședința pe teritoriul unui stat membru, altul decât cel în care este situată instituția menționată anterior.

(2) Acest atestat se eliberează de instituția desemnată de autoritatea competentă a statului membru pe al cărui teritoriu își au reședința acei membri de familie. Aceasta trebuie să certifice că membrii de familie nu sunt luați în considerare pentru calcularea prestațiilor de șomaj datorate unei alte persoane în temeiul legislației statului membru menționat anterior.

Atestatul este valabil douăsprezece luni de la data eliberării. Acesta poate fi reînnoit, în acest caz fiind valabil de la data reînnoirii. Persoana în cauză notifică imediat instituția competentă cu privire la orice fapt care necesită modificarea atestatului menționat anterior. Această modificare devine efectivă din ziua producerii faptului.

(3) În cazul în care instituția care eliberează atestatul prevăzut la paragraful (1) nu poate certifica faptul că membrii de familie nu sunt luați în considerare pentru calcularea prestațiilor de șomaj datorate altei persoane conform legislației statului membru pe al cărui teritoriu își au reședința, persoana în cauză anexează la atestatul menționat anterior o declarație în acest sens, când prezintă atestatul instituției competente.

Dispozițiile celui de al doilea alineat al paragrafului (2) se aplică prin analogie acestei declarații.

Aplicarea articolului 69 din Regulament

Articolul 83

Condiții și limite pentru menținerea dreptului la prestații în cazul în care un șomer se deplasează în alt stat membru

(1) Pentru menținerea dreptului la prestații, șomerul menționat la articolul 69 (1) din Regulament trebuie să prezinte instituției de la locul în care acesta s-a deplasat, un atestat prin care instituția competentă certifică faptul că acesta are în continuare dreptul la prestații în condițiile stabilite la paragraful (1) litera (b) din articolul menționat anterior. Instituția competentă specifică în acest atestat, în special:

- (a) quantumul prestației care urmează să fie plătită șomerului conform legislației statului competent;
- (b) data la care șomerul a încetat să fie la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă ale statului competent;
- (c) termenul acordat, conform articolului 69 (1) (b) din Regulament, pentru înregistrarea ca persoană în căutarea unui loc de muncă în statul membru în care s-a deplasat șomerul;
- (d) perioada maximă în care poate fi menținut dreptul la prestație, în conformitate cu articolul 69 (1) (c) din Regulament;
- (e) fapte care ar putea modifica dreptul la prestație.

(2) Șomerul care intenționează să se deplaseze în alt stat membru pentru a căuta un loc de muncă trebuie să solicite, înainte de plecare, atestatul menționat la paragraful (1). În cazul în care șomerul nu prezintă atestatul menționat anterior, instituția de la locul în care acesta s-a deplasat se adresează instituției competente pentru a-l obține. Serviciile de ocupare a forței de muncă ale statului competent trebuie să se asigure că șomerul a fost informat cu privire la obligațiile sale în temeiul articolului 69 din Regulament și prezentului articol.

(3) Instituția de la locul în care s-a deplasat șomerul informează instituția competentă cu privire la data înregistrării șomerului, cu privire la data de începere a plății prestațiilor și plătește prestațiile acordate de statul competent, în conformitate cu procedura prevăzută de legislația statului membru în care s-a deplasat șomerul.

Instituția de la locul în care s-a deplasat șomerul efectuează un control sau ia măsurile necesare pentru a se efectua un control, ca și cum ar fi vorba despre un șomer îndreptățit la prestații în temeiul legislației pe care aceasta o aplică. Aceasta informează instituția competentă cu privire la producerea oricărui fapt menționat la paragraful (1) litera (e) de mai sus, imediat ce ia cunoștință despre acesta, și, în cazurile în care prestația trebuie suspendată sau retrasă, aceasta întrerupe imediat plata prestației. Instituția competentă o informează fără întârziere în ce măsură și începând de la ce data drepturile șomerului la prestație se modifică datorită acestui fapt. Plata prestațiilor poate fi reluată, după caz, numai după primirea acestor informații. În cazul în care prestația trebuie redusă, instituția de la locul în care s-a deplasat șomerul continuă să îi plătească acestuia prestația în quantum redus, sub rezerva regularizării, după primirea răspunsului din partea instituției competente.

(4) Două sau mai multe state membre sau autoritățile competente ale acestor state membre pot conveni, după primirea avizului Comisiei administrative, asupra altor dispoziții de aplicare.

Aplicarea articolului 71 din Regulament

Articolul 84

Șomeri care au fost angajați anterior și care, pe perioada ultimei angajări în muncă, au avut reședința într-un stat membru, altul decât statul competent

(1) În cazurile menționate la articolul 71 (1) (a) (ii) și la articolul 71 (1) (b) (ii) prima frază, din Regulament, instituția de la locul de reședință este considerată a fi instituția competentă, în scopul aplicării dispozițiilor articolului 80 din Regulamentul de aplicare.

(2) Pentru a solicita prestații conform dispozițiilor articolului 71 (1) (b) (ii) din Regulament, un șomer care a fost angajat anterior trebuie să prezinte instituției de la locul său de reședință, în plus față de atestatul prevăzut la articolul

80 din Regulamentul de aplicare, un atestat din partea instituției statului membru la a cărui legislație a fost supus ultima dată, care să specifice că acesta nu are dreptul la prestații în temeiul articolului 69 din Regulament.

(3) În scopul aplicării dispozițiilor articolului 71 (2) din Regulament, instituția de la locul de reședință solicită instituției competente toate informațiile privind drepturile pe care șomerul, care a fost lucrător salariat, le are în raport cu instituția din urmă.

CAPITOLUL 7 (8)

PRESTAȚII FAMILIALE

Aplicarea articolului 72 din Regulament

Articolul 85 (A)

Atestatul privind perioadele de activitate ca lucrător salariat sau lucrător independent

(1) Pentru a beneficia de dispozițiile articolului 72 din Regulament, persoana în cauză trebuie să prezinte instituției competente un atestat care specifică perioadele de asigurare sau cele de activitate ca lucrător salariat sau lucrător independent realizate în conformitate cu legislația la care a fost supusă ultima dată.

(2) Acest atestat se eliberează, la cererea persoanei în cauză, fie de către instituția competentă în materie de prestații familiale din statul membru în care acesta a fost asigurat ultima dată, fie de către altă instituție desemnată de autoritatea competentă a statului membru menționat anterior. Dacă persoana în cauză nu prezintă atestatul respectiv, instituția competentă se adresează uneia sau alteia dintre instituțiile menționate mai sus pentru a-l obține, cu excepția cazului în care instituția pentru asigurare de boală îi poate transmite acesteia o copie a atestatului prevăzut la articolul 16 (1) din Regulamentul de aplicare.

(3) Dispozițiile paragrafelor (1) și (2) se aplică prin analogie, în cazul în care este necesară luarea în considerare a perioadelor de asigurare sau a celor de activitate ca lucrător salariat sau lucrător independent realizate anterior, conform legislației oricărui alt stat membru, pentru a îndeplini condițiile impuse de legislația statului competent.

Aplicarea articolului 73 și a articolului 75 paragrafele (1) și (2) din Regulament (8)

Articolul 86 (8)

(1) Pentru a beneficia de prestații familiale conform articolului 73 din Regulament, lucrătorul salariat trebuie să adreseze o cerere instituției competente, dacă este necesar prin intermediul angajatorului său.

(2) În sprijinul cererii sale, lucrătorul salariat trebuie să prezinte un certificat privind membrii săi de familie care își au reședința pe teritoriul unui stat membru, altul decât cel în care este situată instituția competentă. Acest certificat este eliberat, fie de autoritățile competente în materie de stare civilă din țara de reședință a membrilor de familie, fie de instituția competentă în materie de asigurare de boală de la locul de reședință a membrilor de familie sau de altă instituție desemnată de autoritatea competentă a statului membru pe al cărui teritoriu își au reședința membrii de familie. Acest certificat trebuie reînnoit o dată pe an.

(3) În cazul în care legislația statului competent prevede că prestațiile familiale pot sau trebuie să fie plătite unei persoane, alta decât lucrătorul salariat, acesta din urmă trebuie să prezinte, de asemenea, în sprijinul cererii sale, informații care să individualizeze persoana căreia urmează să i se plătească prestațiile familiale în țara de reședință (nume, prenume, adresa completă).

(4) Autoritățile competente din două sau mai multe state membre pot conveni asupra unor proceduri speciale de plată a prestațiilor familiale, în special în vederea facilitării aplicării articolului 75 paragrafele (1) și (2) din Regulament. Aceste înțelegeri se comunică Comisiei administrative.

(5) Lucrătorul salariat trebuie să informeze instituția competentă, când este necesar, prin intermediul angajatorului său:

- despre orice schimbare în situația membrilor de familie ai acestuia, care ar putea modifica dreptul la prestații familiale;
- despre orice modificare a numărului de membri de familie ai acestuia pentru care se datorează prestații familiale;
- despre orice schimbare de reședință sau de ședere temporară a acestor membri de familie;
- despre orice desfășurare a unei activități profesionale sau comerciale în virtutea căreia se datorează, de asemenea, prestații familiale în temeiul legislației statului membru pe al cărui teritoriu membrii de familie își au reședința.

Articolul 87 (8)

...

Aplicarea articolului 74 din Regulament

Articolul 88 (8)

Dispozițiile articolului 86 din Regulamentul de aplicare se aplică prin analogie șomerilor care au fost lucrători salariați sau lucrători independenți și care sunt menționați la articolul 74 din Regulament.

Articolul 89 (8)

...

CAPITOLUL 8

PRESTAȚII PENTRU COPIII AFLAȚI ÎN ÎNTREȚINEREA PENSIONARILOR ȘI PENTRU ORFANI

Aplicarea articolelor 77, 78 și 79 din Regulament

Articolul 90

(1) Pentru a beneficia de prestații în temeiul articolului 77 sau articolului 78 din Regulament, solicitantul trebuie să adreseze o cerere instituției de la locul de reședință, în conformitate cu procedurile prevăzute de legislația aplicată de acea instituție.

(2) În cazul în care solicitantul nu are, totuși, reședința pe teritoriul statului membru în care este situată instituția competentă, acesta poate adresa cererea sa fie instituției competente, fie instituției de la locul de reședință, care apoi transmite cererea instituției competente, indicând data la care aceasta a fost depusă. Data luată în considerare este data depunerii cererii la instituția competentă.

(3) În cazul în care instituția competentă menționată la paragraful (2) constată că nu a fost dobândit nici un drept în temeiul legislației pe care o aplică, aceasta transmite cererea imediat, împreună cu toate documentele și informațiile necesare, instituției statului membru în conformitate cu a cărei legislație lucrătorul salariat sau lucrătorul independent a realizat cea mai lungă perioadă de asigurare.

Dacă este cazul, problema poate fi retrimisă, în aceleași condiții, instituției statului membru în conformitate cu a cărei legislație persoana în cauză a realizat cea mai scurtă perioadă de asigurare sau de reședință.

(4) Comisia administrativă stabilește, în măsura necesară, orice proceduri suplimentare necesare cu privire la depunerea cererilor pentru prestații.

Articolul 91

(1) Plata prestațiilor datorate în temeiul articolului 77 sau articolului 78 din Regulament se efectuează conform dispozițiilor articolelor 53 până la 58 din Regulamentul de aplicare.

(2) Autoritățile competente ale statelor membre desemnează, în măsura necesară, instituția competentă pentru plata prestațiilor datorate în temeiul articolului 77 sau articolului 78 din Regulament.

Articolul 92

Orice persoană căreia i se plătesc prestații în temeiul articolului 77 sau articolului 78 din Regulament, pentru copiii unui pensionar sau pentru orfani, trebuie să informeze instituția plătoare a acestor prestații:

- cu privire la orice schimbare în situația copiilor sau orfanilor, care ar putea modifica dreptul la prestații;
- cu privire la orice modificare a numărului copiilor sau orfanilor pentru care se datorează prestații;
- cu privire la orice schimbare de reședință a copiilor sau orfanilor;
- cu privire la desfășurarea oricărei activități profesionale sau comerciale care dă dreptul la prestații sau alocații familiale pentru acești copii sau orfani.

TITLUL V

DISPOZIȚII FINANCIARE

Articolul 93

Rambursarea prestațiilor de asigurare de boală și maternitate, altele decât cele menționate la articolele 94 și 95 din Regulamentul de aplicare

(1) Suma efectivă a prestațiilor în natură acordate în temeiul articolului 19 paragrafele (1) și (2) din Regulament, lucrătorilor salariați și lucrătorilor independenți și membrilor de familie ai acestora care își au reședința pe teritoriul aceluiași stat membru, precum și a prestațiilor în natură acordate în temeiul articolelor 21 (2), 22, 22a, articolului 25 paragrafele (1), (3) și (4), articolului 26, articolului 31 sau 34 a din Regulament, se rambursează de către instituția competentă instituției care a acordat prestațiile respective, așa după cum reiese din contabilitatea acelei instituții.

(2) În cazurile menționate la al doilea alineat al articolului 21 (2), al doilea alineat al articolului 22 (3) și la articolul 31 din Regulament și pentru aplicarea paragrafului (1), instituția de la locul de reședință al membrilor de familie sau al pensionarului, după caz, se consideră a fi instituția competentă.

(3) În cazul în care suma efectivă a prestațiilor menționate la paragraful (1) nu reiese din contabilitatea instituției care le-a acordat, suma ce trebuie restituită se stabilește, în absența unui acord încheiat în temeiul paragrafului (6), pe baza unei sume forfetare calculate luând în considerare toate elementele adecvate obținute din datele disponibile. Comisia administrativă evaluează bazele ce trebuie folosite pentru calcularea sumelor forfetare și stabilește suma respectivă.

(4) Tarifele superioare celor aplicabile prestațiilor în natură acordate lucrătorilor salariați sau lucrătorilor independenți, care se supun legislației aplicate de instituția care a acordat prestațiile menționate la paragraful (1), nu se iau în considerare în vederea rambursării.

(5) Dispozițiile paragrafelor (1) și (2) se aplică, prin analogie, în cazul rambursării prestațiilor în bani plătite în conformitate cu dispozițiile articolului 18 paragraful (8) a doua frază din Regulamentul de aplicare.

(6) Două sau mai multe state membre sau autoritățile competente ale acestor state membre pot conveni, după primirea avizului Comisiei administrative, asupra altor metode de evaluare a sumelor ce trebuie rambursate, în special pe baza sumelor forfetare.

Articolul 94

Rambursarea prestațiilor în natură de asigurare de boală și maternitate acordate membrilor de familie ai unui lucrător salariat sau lucrător independent care nu își au reședința în același stat membru cu cel din urmă

(1) Suma prestațiilor în natură acordate în temeiul articolului 19 (2) din Regulament membrilor de familie ai unui lucrător salariat sau lucrător independent, care nu își au reședința pe teritoriul aceluiași stat membru ca și persoana în cauză, se rambursează de instituțiile competente, instituțiilor care au acordat prestațiile respective, pe baza unei sume forfetare stabilite pentru fiecare an calendaristic, cât mai apropiate posibil de cheltuielile reale efectuate.

(2) Suma forfetară se stabilește prin înmulțirea costului mediu anual pe familie cu numărul mediu anual de familii ce trebuie luate în considerare și prin reducerea cu douăzeci la sută a sumei rezultate.

(3) Factorii necesari pentru calcularea sumei forfetare menționate anterior se stabilesc după cum urmează:

(a) costul mediu anual pe familie se obține, pentru fiecare stat membru, prin împărțirea cheltuielilor anuale cu toate prestațiile în natură acordate de instituțiile aceluși stat membru, tuturor membrilor de familie ai lucrătorilor salariați sau lucrătorilor independenți cărora li se aplică legislația statului membru menționat anterior, conform sistemelor de securitate socială ce trebuie luate în considerare, la numărul mediu anual al acestor lucrători salariați sau lucrători independenți, inclusiv membri de familie; sistemele de securitate socială ce trebuie luate în considerare în acest scop sunt menționate în Anexa 9 la Regulamentul de aplicare;

(b) numărul mediu anual al familiilor ce trebuie luate în considerare este egal, în relațiile dintre instituțiile a două state membre, cu numărul mediu anual al lucrătorilor salariați sau lucrătorilor independenți cărora li se aplică legislația unuia dintre aceste state membre și ai căror membri de familie au dreptul la prestații în natură acordate de o instituție a celuilalt stat membru.

(4) Numărul familiilor ce trebuie luate în considerare în conformitate cu dispozițiile paragrafului (3) litera (b) se stabilește prin intermediul unei liste păstrate în acest scop de instituția de la locul de reședință, pe baza documentelor doveditoare, de către instituția competentă cu privire la drepturile persoanelor în cauză. În cazul oricărui litigiu, observațiile instituțiilor în cauză se prezintă Comisiei de Audit menționate la articolul 101 (3) din Regulamentul de aplicare.

(5) Comisia administrativă stabilește metodele și procedurile pentru stabilirea factorilor de calcul menționați la paragrafele (3) și (4).

(6) Două sau mai multe state membre sau autoritățile competente ale acestor state membre pot conveni, după primirea avizului Comisiei administrative, asupra altor metode de evaluare a sumelor ce trebuie rambursate.

Articolul 95(*)

Rambursarea prestațiilor în natură de asigurare de boală și maternitate acordate pensionarilor și membrilor de familie ai acestora care nu își au reședința în statul membru în conformitate cu a cărui legislație primesc pensie și au dreptul la prestații

(1) Suma prestațiilor în natură acordate în temeiul articolului 28 (1) și 28a din Regulament se restituie de instituțiile competente, instituțiilor care au acordat prestațiile respective, pe baza unei sume forfetare cât mai apropiate posibil de cheltuielile reale efectuate.

(2) Suma forfetară se stabilește prin înmulțirea costului mediu anual pe pensionar, cu numărul mediu anual al pensionarilor ce trebuie luați în considerare și prin reducerea cu douăzeci la sută a sumei rezultate.

(3) Factorii necesari pentru calcularea sumei forfetare menționate anterior, se stabilesc după cum urmează:

(a) costul mediu anual pe pensionar se obține, pentru fiecare stat membru, prin împărțirea cheltuielilor anuale aferente totalului prestațiilor în natură acordate de instituțiile aceluși stat membru tuturor pensionarilor ale căror pensii sunt plătibile în temeiul legislației aceluși stat membru, conform sistemelor de securitate socială ce trebuie luate în considerare, precum și membrilor de familie ai acestora, la numărul mediu anual de pensionari; sistemele de securitate socială ce trebuie luate în considerare în acest scop sunt menționate în Anexa 9;

(b) numărul mediu anual al pensionarilor ce trebuie luați în considerare este egal, în relațiile dintre instituțiile a două state membre, cu numărul mediu anual al pensionarilor menționați la articolul 28 (2) din Regulament, care, în timp ce își au reședința pe teritoriul unuia dintre statele membre, au dreptul la prestații în natură în sarcina instituției celuilalt stat membru.

(*) Acest articol se aplică până la data de 1 ianuarie 1998. Totuși, în relațiile cu Republica Franceză, se va aplica până la data de 1 ianuarie 2002. Vezi apendixul.

(4) Numărul pensionarilor ce trebuie luați în considerare în conformitate cu dispozițiile paragrafului (3) litera (b) se stabilește prin intermediul unei liste păstrate în acest scop de către instituția de la locul de reședință, pe baza documentelor doveditoare furnizate de instituția competentă pentru drepturile persoanelor în cauză. În cazul oricărui litigiu, observațiile instituțiilor în cauză se prezintă Comisiei de Audit menționate la articolul 101 (3) din Regulamentul de aplicare.

(5) Comisia administrativă stabilește metodele și procedurile pentru stabilirea factorilor de calcul menționați la paragrafele (3) și (4).

(6) Două sau mai multe state membre sau autoritățile competente ale acestor state membre pot conveni, după primirea avizului Comisiei administrative, alte modalități de evaluare a sumelor ce trebuie rambursate.

Aplicarea articolului 63 paragraful (2) din Regulament

Articolul 96

Rambursarea prestațiilor în natură în baza regimului de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale, acordate de către instituția unui stat membru în numele instituției altui stat membru

În scopul aplicării dispozițiilor articolului 63 (2) din Regulament, prevederile articolului 93 din Regulamentul de aplicare se aplică prin analogie.

Aplicarea articolului 70 (2) din Regulament

Articolul 97

Rambursarea prestațiilor de șomaj plătite șomerilor care se deplasează în alt stat în căutarea unui loc de muncă

(1) Suma prestațiilor plătite în temeiul articolului 69 din Regulament se rambursează de instituția competentă instituției care a plătit prestațiile menționate anterior, așa după cum rezultă din contabilitatea instituției din urmă.

(2) Două sau mai multe state membre sau autoritățile competente ale acestor state membre:

- pot conveni, după primirea avizului Comisiei administrative, asupra altor modalități de stabilire a sumelor ce trebuie rambursate, în special sume forfetare, sau alte modalități de plată, sau
- pot renunța la toate rambursările între instituții.

Articolul 98 (8)

...

Dispoziții comune privind rambursările

Articolul 99

Costuri administrative

Două sau mai multe state membre sau autoritățile competente ale acestor state membre pot conveni, în conformitate cu dispozițiile articolului 84 paragraful (2) a treia frază din Regulament, să majoreze suma prestațiilor menționate la articolele 93 până la 98 din Regulamentul de aplicare cu un procent determinat, pentru a lua în considerare costurile administrative. Procentul poate varia conform prestațiilor în cauză.

Articolul 100

Cereri întârziate

(1) În regularizarea conturilor între instituțiile statelor membre, cererile de rambursare aferente prestațiilor acordate în cursul unui an calendaristic, cu trei ani sau mai mult înainte de data depunerii acestor cereri, fie la un organism de legătură, fie la instituția plătitoare a statului competent, pot să nu fie luate în considerare de instituția plătitoare.

(2) În ceea ce privește cererile referitoare la rambursările forfetare, termenul de trei ani începe să curgă de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* a costului mediu anual al prestațiilor în natură stabilit în conformitate cu articolele 94 și 95 din Regulamentul de aplicare.

Articolul 101 (8)

Situația creanțelor

(1) Comisia administrativă întocmește o situație a creanțelor pentru fiecare an calendaristic, conform articolelor 36, 63 și 70 din Regulament.

(2) Comisia administrativă poate decide efectuarea oricărui control necesar pentru investigarea datelor statistice și contabile care servesc pentru întocmirea situației creanțelor prevăzute la paragraful (1), în special pentru a garanta conformitatea acestora cu regulile stabilite în baza prezentului titlu.

(3) Comisia administrativă ia decizia prevăzută de prezentul articol privind raportul Comisiei de Audit, care îi furnizează acesteia un aviz, specificând motivele pe care se bazează acest aviz. Comisia administrativă stabilește metodele de funcționare și compunerea Comisiei de Audit.

Articolul 102 (8)

Atribuțiile Comisiei de Audit - Modalitățile de rambursare Comisia administrativă

(1) Comisia de Audit:

- (a) colectează datele necesare și efectuează calculele necesare pentru aplicarea prezentului titlu;
- (b) prezintă Comisiei administrative rapoarte periodice cu privire la rezultatele aplicării regulamentelor, în special cu privire la aspectul financiar;

- (c) adresează Comisiei administrative orice sugestii utile pe care le-ar putea avea în legătură cu dispozițiile de la literele (a) și (b);
- (d) prezintă Comisiei administrative propuneri privind observațiile transmise acesteia în conformitate cu articolul 94 (4) și articolul 95 (4) din Regulamentul de aplicare;
- (e) prezintă Comisiei administrative propuneri privind aplicarea articolului 101 din Regulamentul de aplicare;
- (f) efectuează toate activitățile, studiile și misiunile legate de problemele pe care i le repartizează Comisia administrativă.

(2) Rambursările prevăzute la articolele 36, 63 și 70 din Regulament se efectuează, pentru toate instituțiile competente ale unui stat membru, în favoarea instituțiilor creditoare ale altui stat membru, prin intermediul organismelor desemnate de autoritățile competente ale statelor membre. Organismele prin intermediul cărora s-au efectuat rambursările informează Comisia administrativă cu privire la sumele rambursate în termenele și în conformitate cu modalitățile stabilite de această Comisie.

(3) În cazul în care rambursările se stabilesc pe baza sumei reale a prestațiilor acordate, așa după cum rezultă din contabilitatea instituțiilor, acestea se efectuează, pentru fiecare semestru calendaristic, în cursul următorului semestru calendaristic.

(4) În cazul în care rambursările se stabilesc pe bază de sumă forfetară, acestea se efectuează pentru fiecare an calendaristic; în acest caz, instituțiile competente plătesc avansuri în favoarea instituțiilor creditoare, în prima zi a fiecărui semestru calendaristic, în conformitate cu modalitățile stabilite de Comisia administrativă.

(5) Autoritățile competente din două sau mai multe state membre pot conveni asupra altor termene de rambursare sau asupra altor modalități pentru plata avansurilor.

Articolul 103

Unificarea datelor statistice și contabile

Autoritățile competente ale statelor membre iau toate măsurile necesare pentru aplicarea prezentului titlu, în special cele care implică unificarea datelor statistice sau contabile.

Articolul 104 (8)

Înscrierea în Anexa 5 a acordurilor între statele membre sau autoritățile competente ale statelor membre privind rambursările

(1) Dispozițiile similare celor de la articolul 36 (3), articolul 63 (3) și articolul 70 (3) din Regulament, precum și de la articolul 93 (6), articolul 94 (6) și articolul 95 (6) din Regulamentul de aplicare și care sunt în vigoare în ziua precedentă intrării în vigoare a Regulamentului, continuă să se aplice dacă sunt înscrise în anexa 5 la Regulamentul de aplicare.

(2) Dispozițiile similare celor prevăzute la paragraful (1) și care, în relațiile dintre două sau mai multe state membre, se aplică după intrarea în vigoare a Regulamentului, se înscriu în Anexa 5 la Regulamentul de aplicare. Aceleași condiții se aplică dispozițiilor convenite în temeiul articolului 97 (2) din Regulamentul de aplicare.

Costurile controalelor administrative și examinărilor medicale

Articolul 105

(1) Costurile rezultate în urma controalelor administrative, precum și a examinărilor medicale, observațiile, vizitele medicului și controalele de orice fel, necesare pentru acordarea, obținerea sau revizuirea prestațiilor, se rambursează de instituția în numele căreia au fost efectuate, instituției care a fost responsabilă pentru acestea, pe baza tarifelor aplicate de instituția din urmă.

(2) Cu toate acestea, două sau mai multe state membre sau autoritățile competente ale acestor state membre pot conveni asupra altor modalități de rambursare, în special pe bază de sumă forfetară, sau pot renunța la toate rambursările între instituții.

Aceste acorduri se înscriu în Anexa 5 la Regulamentul de aplicare. Acordurile aflate în vigoare în ziua precedentă intrării în vigoare a Regulamentului continuă să se aplice dacă sunt incluse în anexa menționată anterior.

Dispoziții comune pentru plata prestațiilor în bani

Articolul 106

Autoritățile competente ale fiecărui stat membru notifică Comisia administrativă, în termenele permise și conform modalităților stabilite de această Comisie, cu privire la suma prestațiilor în bani plătită de instituțiile aflate în jurisdicția lor, beneficiarilor care își au locul de reședință sau de ședere temporară pe teritoriul oricărui alt stat membru.

Articolul 107 (9) (11) (12) (14)

Conversia monedei

(1) În scopul aplicării următoarelor dispoziții:

- (a) Regulament: articolul 12 paragrafele (2), (3) și (4), articolul 14 d (1), articolul 19 (1) (b) ultima frază, articolul 22 (1) (ii) ultima frază, articolul 25 (1) (b) penultima frază, articolul 41 (1) literele (c) și (d), articolul 46 (4),

articolul 46 a (3), articolul 50, articolul 52 litera (b) ultima frază, articolul 55 (1) (ii) ultima frază, articolul 70 (1) primul alineat, articolul 71 (1) litera (a) (ii) și litera (b) (ii) penultima frază;

(b) Regulament de aplicare: articolul 34 paragrafele (1), (4) și (5),

rata pentru conversia într-o monedă a sumelor exprimate în altă monedă va fi rata calculată de către Comisie și bazată pe media lunară a cursurilor de schimb a monedelor din perioada de referință specificată la paragraful (2), publicată de Banca Centrală Europeană.

(2) Perioada de referință va fi:

- ianuarie pentru ratele de conversie aplicabile începând cu 1 aprilie următor,
- aprilie pentru ratele de conversie aplicabile începând cu 1 iulie următor,
- iulie pentru ratele de conversie aplicabile începând cu 1 octombrie următor,
- octombrie pentru ratele de conversie aplicabile începând cu 1 ianuarie următor.

(4) Data care se are în vedere pentru determinarea ratelor de conversie care se aplică în cazurile menționate la paragraful (1) va fi stabilită de Comisia administrativă, la propunerea Comisiei de Audit.

(5) Ratele de conversie care se aplică în cazurile menționate la paragraful (1) vor fi publicate în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*, în cursul penultimei luni care precedă luna din a cărei primă zi se aplică.

(6) În cazurile nementionate la paragraful (1), conversia se va face la cursul oficial de schimb din ziua plății, atât pentru plată, cât și pentru rambursarea prestațiilor.

TITLUL VI DISPOZIȚII DIVERSE

Articolul 108

Dovada calității de lucrător sezonier

Pentru a dovedi calitatea sa de lucrător sezonier, lucrătorul salariat menționat la articolul 1 litera (c) din Regulament trebuie să prezinte contractul său de muncă vizat de către serviciile de ocupare a forței de muncă ale statului membru pe al cărui teritoriu s-a deplasat în scop de muncă sau și-a desfășurat activitatea. Dacă în acel stat membru nu s-a încheiat niciun contract de muncă sezonieră, instituția statului în care este angajat lucrătorul eliberează, dacă este necesar, în cazul unei cereri pentru prestații, un certificat care să ateste, pe baza informațiilor furnizate de persoana în cauză, caracterul sezonier al activității pe care aceasta o desfășoară sau a desfășurat-o.

Articolul 109

Aranjament privind plata contribuțiilor

Angajatorul care nu are sediu în statul membru pe al cărui teritoriu lucrătorul este angajat în muncă poate conveni împreună cu acesta din urmă să-și asume obligațiile angajatorului în ceea ce privește plata contribuțiilor.

Angajatorul trebuie să notifice acest aranjament instituției competente sau, dacă este cazul, instituției desemnate de autoritatea competentă a statului membru menționat anterior.

Articolul 110

Asistența administrativă reciprocă privind recuperarea prestațiilor nedatorate

În cazul în care instituția unui stat membru care a acordat prestații își propune să introducă o acțiune împotriva unei persoane care a primit prestații nedatorate, instituția de la locul de reședință al acestei persoane sau instituția desemnată de autoritatea competentă a statului membru pe al cărui teritoriu își are reședința acea persoană, acordă întregul său sprijin primei instituții.

Articolul 111

Recuperarea plăților nedatorate de către instituțiile de securitate socială și solicitările organismelor de asistență

(1) În cazul în care, în momentul acordării sau revizuirii prestațiilor de invaliditate, bătrânețe sau deces (pensii) conform Capitolului 3 din Titlul III al Regulamentului, instituția unui stat membru a plătit unui beneficiar al prestațiilor o sumă mai mare decât cea la care acesta avea dreptul, acea instituție poate solicita instituției oricărui alt stat membru, debitoare de prestații similare față de acel beneficiar, să rețină suma plătită în plus din restanțele pe care aceasta le va plăti beneficiarului respectiv. Cea din urmă instituție transferă suma reținută instituției creditoare. În măsura în care suma plătită în plus nu poate fi reținută din restanțe, se aplică dispozițiile paragrafului (2).

(2) În cazul în care instituția unui stat membru a plătit unui beneficiar al prestațiilor o sumă mai mare decât cea la care acesta are dreptul, acea instituție poate, în condițiile și limitele prevăzute de legislația pe care aceasta o aplică, să solicite instituției oricărui alt stat membru, debitoare a prestațiilor față de acel beneficiar, să rețină suma plătită în plus din sumele pe care le plătește beneficiarului respectiv. Cea din urmă instituție efectuează reținerea în condițiile și limitele prevăzute pentru compensare, de legislația pe care o aplică aceasta, ca și cum sumele ar fi fost plătite în plus de către ea însăși și transferă suma reținută instituției creditoare.

(3) În cazul în care o persoană căreia i se aplică Regulamentul a beneficiat de asistență pe teritoriul unui stat membru, în cursul unei perioade în care a avut dreptul la prestații în temeiul legislației altui stat membru, organismul care a acordat asistența poate, dacă are dreptul să reclame prestațiile datorate persoanei respective, să solicite instituției oricărui alt stat membru, debitoare a prestațiilor față de acea persoană, să rețină suma aferentă asistenței plătite din sumele pe care aceasta din urmă le plătește persoanei respective.

În cazul în care un membru de familie al unei persoane căreia i se aplică Regulamentul, a beneficiat de asistență pe teritoriul unui stat membru, într-o perioadă în care persoana menționată anterior avea dreptul la prestații pentru membrul de familie respectiv, în temeiul legislației altui stat membru, organismul care a acordat asistența poate, dacă are dreptul să reclame prestațiile datorate persoanei respective pentru membrul de familie, să ceară instituției oricărui alt stat membru, debitoare a acestor prestații față de acea persoană, să rețină suma plătită drept asistență din sumele pe care aceasta din urmă le plătește persoanei respective pentru membrul de familie în cauză.

Instituția debitoare efectuează reținerea în condițiile și limitele prevăzute pentru această compensare de legislația pe care aceasta o aplică și transferă suma reținută organismului creditor.

Articolul 112

În cazul în care o instituție a efectuat plăți nedatorate, fie direct, fie prin intermediul altei instituții, și dacă recuperarea acestora a devenit imposibilă, sumele în cauză rămân în final în sarcina primei instituții, cu excepția cazului în care plata nedatorată este rezultatul unei acțiuni de fraudă.

Articolul 113

Recuperarea prestațiilor în natură acordate, dar nedatorate lucrătorilor salariați din transportul internațional

(1) În cazul în care dreptul la prestații în natură nu este recunoscut de instituția competentă, prestațiile în natură acordate unui lucrător angajat în transportul internațional, de către instituția de la locul de ședere temporară, în temeiul prezumției stabilite de articolul 20 (1) sau de articolul 62 (1) din Regulamentul de aplicare, se rambursează de către instituția competentă.

(2) Cheltuielile efectuate de instituția de la locul de ședere temporară pentru orice lucrător angajat în transportul internațional, care nu s-a adresat anterior instituției de la locul de ședere temporară și care nu are dreptul la prestații în natură, dar care a beneficiat, totuși, de prestații în natură pe baza prezentării atestatului menționat la articolul 20 (1) sau la articolul 62 (1) din Regulamentul de aplicare, se rambursează de instituția indicată drept competentă în atestatul menționat anterior, sau de orice altă instituție desemnată în acest scop de către autoritatea competentă a statului membru respectiv.

(3) Instituția competentă sau, în cazul menționat la paragraful (2), instituția indicată drept competentă sau instituția desemnată în acest scop, păstrează față de beneficiar o creanță egală cu valoarea prestațiilor în natură necuvenit acordate. Instituția menționată anterior notifică aceste creanțe Comisiei de Audit menționate la articolul 101 (3) din Regulamentul de aplicare, care întocmește un raport cu privire la acestea.

Articolul 114

Plățile provizorii ale prestațiilor în cazul unei divergențe privind legislația aplicabilă sau instituția care trebuie să acorde prestațiile

În caz de divergență între instituțiile sau autoritățile competente din două sau mai multe state membre cu privire fie la legislația aplicabilă în temeiul Titlului II din Regulament, fie cu privire la instituția care trebuie să acorde prestațiile, persoana în cauză care putea pretinde prestații dacă nu ar fi existat acea divergență, beneficiază provizoriu de prestațiile prevăzute de legislația pe care o aplică instituția de la locul de reședință, sau dacă persoana în cauză nu își are reședința pe teritoriul unuia dintre statele membre în cauză, beneficiază de prestațiile prevăzute de legislația pe care o aplică instituția la care a fost introdusă cererea inițial.

Articolul 115

Procedurile pentru examenele medicale efectuate într-un stat membru, altul decât statul competent

Instituția de la locul de ședere temporară sau de reședință care este solicitată, în temeiul articolului 87 din Regulament, să efectueze un examen medical, acționează în conformitate cu modalitățile stabilite de legislația pe care aceasta o aplică.

În absența unor astfel de modalități, aceasta se adresează instituției competente pentru a obține informații referitoare la procedurile ce trebuie aplicate.

Articolul 116

Acordurile privind recuperarea contribuțiilor

(1) Acordurile încheiate în temeiul articolului 92 (2) din Regulament se înscriu în Anexa 5 la Regulamentul de aplicare.

(2) Acordurile încheiate pentru aplicarea articolului 51 din Regulament continuă să se aplice cu condiția ca acestea să fie incluse în Anexa 5 la Regulamentul de aplicare.

DISPOZIȚII PRIVIND PRELUCRAREA ELECTRONICĂ A DATELOR

Articolul 117

Prelucrarea automată a datelor

(1) Pe baza cercetărilor și propunerilor Comisiei Tehnice menționate la articolul 117c din Regulamentul de aplicare, Comisia administrativă va adapta la noile tehnici de prelucrare a datelor modelele de documente, precum și circuitele și procedurile de transmitere a datelor necesare pentru aplicarea Regulamentului și a Regulamentului de aplicare.

(2) Comisia administrativă va lua măsurile necesare pentru a asigura aplicarea generală a acestor modele, circuite și proceduri adaptate, luând în considerare dezvoltarea noilor tehnici de prelucrare a datelor în fiecare stat membru.

Articolul 117 a

Serviciile telematice

(1) Statele membre vor avansa gradual în utilizarea serviciilor telematice pentru schimbul, între instituții, a datelor necesare pentru aplicarea Regulamentului și a Regulamentului de aplicare.

Comisia Europeană acordă asistența sa pentru activități de interes comun, de îndată ce statele membre au pus la punct serviciile telematice.

(2) Comisia administrativă adoptă regulile generale comune pentru serviciile telematice, în special în privința securității și a utilizării standardelor, pe baza propunerilor Comisiei Tehnice menționate la articolul 117c din Regulamentul de aplicare.

Articolul 117 b

Funcționarea serviciilor telematice

(1) Fiecare stat membru este responsabil pentru administrarea părții sale din serviciile telematice conform prevederilor comunitare privind protecția persoanelor în legătură cu prelucrarea datelor personale.

(2) Comisia administrativă stabilește prevederi pentru funcționarea părții comune din serviciile telematice.

Articolul 117c

Comisia Tehnică privind prelucrarea datelor

(1) Comisia administrativă constituie o Comisie Tehnică, ce prezintă rapoarte și un punct de vedere motivat înainte de luarea deciziilor conform articolelor 117, 117a și 117b. Metodele de funcționare și compunerea Comisiei Tehnice se stabilesc de către Comisia administrativă.

(2) Comisia Tehnică:

(a) colectează documentele tehnice relevante și efectuează studiile și activitățile necesare în scopul aplicării prezentului Titlu;

(b) prezintă Comisiei Administrative rapoartele și punctele de vedere motivate menționate la paragraful (1);

(c) efectuează alte sarcini și studii asupra chestiunilor repartizate acesteia de către Comisia administrativă.

TITLUL VII

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 118 (6) (12)

Dispoziții tranzitorii privind pensiile pentru lucrătorii salariați

(1) În cazul în care riscul apare înainte de 1 octombrie 1972 sau înainte de data aplicării Regulamentului de aplicare pe teritoriul statului membru în cauză și drepturile de pensie nu au fost acordate înainte de această dată, acest drept conduce la o acordare dublă, în măsura în care trebuie acordate prestații, ca urmare a unui astfel de risc, pentru o perioadă anterioară acelei date:

(a) pentru perioada anterioară datei de 1 octombrie 1972 sau datei aplicării Regulamentului de aplicare pe teritoriul statului membru în cauză, în conformitate cu Regulamentul sau cu acordurile în vigoare între statele membre în cauză.

(b) pentru perioada care începe de la data de 1 octombrie 1972 sau de la data aplicării Regulamentului de aplicare pe teritoriul statului membru în cauză, în conformitate cu Regulamentul.

Totuși, dacă suma calculată conform dispozițiilor de la litera (a) este mai mare decât cea calculată conform dispozițiilor de la litera (b), persoana în cauză va continua să fie îndreptățită la suma calculată conform dispozițiilor de la litera (a).

(2) Introducerea unei cereri pentru prestații de invaliditate, bătrânețe sau urmași, la o instituție a unui stat membru, începând cu data de 1 octombrie 1972 sau cu data aplicării Regulamentului de aplicare pe teritoriul statului membru în cauză sau pe o parte a teritoriului aceluși stat, impune revizuirea din oficiu a prestațiilor care au fost acordate pentru același risc înainte de acea dată, de către instituția sau instituțiile unuia sau mai multora dintre celelalte state membre, în conformitate cu Regulamentul; această revizuire nu poate conduce la o reducere a cuantumului prestației acordate.

Articolul 119 (6) (12)

Dispoziții tranzitorii privind pensiile pentru lucrătorii independenți

(1) În cazul în care riscul apare înainte de 1 iulie 1982 sau înainte de data aplicării Regulamentului de aplicare pe teritoriul statului membru în cauză și drepturile de pensie nu au fost acordate înainte de această dată, acest drept

conduce la o acordare dublă, în măsura în care trebuie acordate prestații, ca urmare a unui astfel de risc, pentru o perioadă anterioară acelei date:

- (a) pentru perioada anterioară datei de 1 iulie 1982 sau datei aplicării Regulamentului de aplicare pe teritoriul statului membru în cauză, în conformitate cu Regulamentul sau cu acordurile în vigoare între statele membre în cauză, înainte de acea dată;
- (b) pentru perioada care începe de la data de 1 iulie 1982 sau de la data aplicării Regulamentului de aplicare pe teritoriul statului membru în cauză, în conformitate cu Regulamentul.

Totuși, dacă suma calculată conform dispozițiilor de la litera (a) este mai mare decât cea calculată conform dispozițiilor de la litera (b), persoana în cauză va continua să fie îndreptățită la suma calculată conform dispozițiilor de la litera (a).

(2) Introducerea unei cereri pentru prestații de invaliditate, bătrânețe sau urmaș, la instituția unui stat membru, începând cu data de 1 iulie 1982 sau cu data aplicării Regulamentului de aplicare pe teritoriul statului membru în cauză sau pe o parte a teritoriului aceluia stat, impune revizuirea din oficiu a prestațiilor care au fost acordate pentru același risc înainte de acea dată, de către instituția sau instituțiile unuia sau mai multora dintre celelalte state membre, în conformitate cu Regulamentul; această revizuire nu poate conduce la o reducere a cuantumului prestației acordate.

Articolul 119 a (5)

Dispoziții tranzitorii privind pensiile în scopul aplicării ultimei părți a articolului 15 (1) (a) din Regulamentul de aplicare

(1) În cazul în care data la care apare riscul precedă data de 1 ianuarie 1987 și drepturile de pensie nu au fost acordate încă, înainte de această dată, acest drept conduce la o acordare dublă, în măsura în care trebuie acordate prestații, ca urmare a unui astfel de risc, pentru o perioadă anterioară datei menționate mai sus:

- (a) pentru perioada anterioară datei de 1 ianuarie 1987 în conformitate cu prevederile Regulamentului sau ale acordurilor în vigoare între statele membre în cauză;
- (b) pentru perioada care începe de la data de 1 ianuarie 1987, în conformitate cu prevederile Regulamentului.

Totuși, dacă suma calculată conform dispozițiilor de la litera (a) este mai mare decât cea calculată conform dispozițiilor de la litera (b), persoana în cauză va continua să fie îndreptățită la suma calculată conform dispozițiilor de la litera (a).

(2) Introducerea unei cereri pentru prestații de invaliditate, bătrânețe sau urmaș, la o instituție a unui stat membru, începând cu data de 1 ianuarie 1987, impune revizuirea din oficiu a prestațiilor care au fost acordate pentru același risc înainte de acea dată, de către instituția sau instituțiile unuia sau mai multora dintre celelalte state membre, în conformitate cu prevederile Regulamentului, fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 3.

(3) Drepturile persoanelor în cauză, care au beneficiat de pensii înainte de 1 ianuarie 1987 pe teritoriul statului membru respectiv, pot fi revizuite la cererea acestora, în lumina prevederilor Regulamentului Consiliului (CEE) nr.3811/86*.

(4) În cazul în care cererea menționată la paragraful (3) este depusă în termen de un an de la data de 1 ianuarie 1987, drepturile conform Regulamentului (CEE) nr.3811/86 se dobândesc cu începere de la data de 1 ianuarie 1987 sau de la data deschiderii dreptului la pensie, dacă data menționată mai sus este ulterioară datei de 1 ianuarie 1987; în acest caz, prevederile legislației oricărui stat membru referitoare la retragerea sau limitarea drepturilor nu pot fi invocate împotriva persoanelor respective.

(5) În cazul în care cererea menționată la paragraful (3) este depusă după expirarea termenului de un an de la data de 1 ianuarie 1987, drepturile dobândite conform Regulamentului (CEE) nr.3811/86, care nu au fost retrase sau a căror perioadă de limitare nu a fost depășită, se dobândesc cu începere de la data depunerii cererii, cu excepția cazului în care sunt aplicabile dispozițiile mai favorabile ale legislației oricărui stat membru.

Articolul 120

Persoanele aflate la studii sau formare profesională

Dispozițiile prezentului regulament, cu excepția articolelor 10 și 10a, se aplică, acolo unde este cazul, prin analogie, studenților.

Articolul 121

Acordurile de aplicare suplimentare

(1) Două sau mai multe state membre sau autoritățile competente ale acestor state membre pot, în măsura în care este necesar, să încheie acorduri menite să completeze modalitățile de aplicare administrativă a Regulamentului. Aceste acorduri sunt menționate în Anexa 5 a Regulamentului de aplicare.

(2) Acordurile similare celor menționate la paragraful (1), care sunt în vigoare în ziua precedentă datei de 1 octombrie 1972, continuă să se aplice, cu condiția ca acestea să fie incluse în Anexa 5 a Regulamentului de aplicare.

Articolul 122

Dispoziții speciale privind modificarea anexelor

Anexele Regulamentului de aplicare pot fi modificate de un Regulament al Comisiei, la cererea statului membru sau a statelor membre în cauză sau a autorităților lor competente, și după primirea avizului unanim al Comisiei Administrative.

*JO Nr L 355, 16.12.1986, p.5.

CUPRINS

TITLUL I	Dispoziții generale	2
TITLUL II	Aplicarea dispozițiilor generale ale Regulamentului	3
TITLUL III	Aplicarea dispozițiilor Regulamentului privind determinarea legislației aplicabile	5
TITLUL IV	Aplicarea dispozițiilor Regulamentului specifice diferitelor categorii de prestații	8
Capitolul 1	Reguli generale privind totalizarea perioadelor	8
Capitolul 2	Boală și maternitate	10
Capitolul 3	Invaliditate, bătrânețe și deces (pensii)	16
Capitolul 4	Accidente de muncă și boli profesionale	22
Capitolul 5	Ajutoare de deces	28
Capitolul 6	Prestații pentru șomaj	28
Capitolul 7(8)	Prestații familiale	30
Capitolul 8	Prestații pentru copiii aflați în întreținerea pensionarilor și pentru orfani	31
TITLUL V	Dispoziții financiare	31
TITLUL VI	Dispoziții diverse	35
TITLUL VIa	Dispoziții privind prelucrarea electronică a datelor	37
TITLUL VII	Dispoziții tranzitorii și finale	37